

Sandvikens Kommun

Tack för dina synpunkter!

Sammanställning av synpunkter som inkommit via formulär på sandviken.se/framtidskola 7 maj-9 juni

Fram till den 9 juni har alla medborgare haft möjlighet att vara med och påverka vår framtida skola. Dialogmöten har skett i samtliga högstadieskolor i kommunen under 11 kvällar i maj. Informationen rörde alla skolformer: förskolan, grundskolan och gymnasiet.

Under dialogmöten har de synpunkter som framkommit antecknats. Synpunkter har även skickats in via formulär på sandviken.se.

178 personer svarade på frågorna i formuläret. Här kan du ta del av synpunkter gällande frågeställningen:

Vad ser du för nackdelar med samlade högstadier?

sandviken.se/framtidskola

Vår framtida
SKOLA

Vad ser du för nackdelar med samlade högstudier?

Sammanställning av synpunkter från 178 respondenter via formulär på sandviken.se/framtidaskola 7 maj-9 juni 2019

- Mer mobbning. Lärare kommer aldrig kunna hålla koll på alla barn. Det kommer bli kaos. Barnen kommer känna sig otrygga. Barn med svårigheter och diagnoser kommer få sämre förutsättningar.
- Det är negativt för ekonomin i kommunen, för dom sociala utgifterna kommer att bli högre med stora skolor på lång sikt bl.a Svårt att upptäcka sociala problem, Svårt att upptäcka mobbing, svårt att upptäcka droger, svårare att rekrytera kompetenta lärare
- Tänker att det det blir längre väg för barnen, ifall många går på skola idag efter närhetsprincipen
- Hårdare tryck på eleverna. Mer utanförskap. Lättare att bli mobbad och trakasserad. Svårare att bli sedd. Längre restid. Ingen närhet till trygghet i familj/slakt för barn som kommer utifrån Sandviken. Större klasser. Sämre tillgång till vikarier. Större klasser. Otryggare arbetsmiljö. Otryggare situation runt raster och före och efter skolan.
- Vi ser tyvärr fler nackdelar än fördelar och oroar oss över vilka effekter det kan komma att ge i längden. Det finns studier som visar på att det kan finnas viss problematik med stora skolor. Det kan exempelvis vara svårare med känslan av samhörighet, delaktighet och engagemang för sitt skolarbete på ett generellt plan. Man försvinner som en i mängden, svårt att se varje elev och dess behov. Oro för större grupperingar och ökat gruppträck, ökad press att passa in. Tryggheten försvinner för att det blir för stort och opersonligt.
- Miljöpåverkan när väldigt många ska transporteras. Miljökonsekvensanalys har det gjorts? Hur har analysen av det enormt ökade barnrånen gjorts, stora skolor jämförts med mindre skolor?
- Långa skolvägar
Otrygg skolgång
Oroliga barn
Ej familjär känsla som påverkar skolresultat
Ej attraktiv arbetsplats för lärare
- Större skolor innebär fler elever och från olika kulturer och bakgrund vilket kommer att leda till fler konflikter speciellt när det är högstadiet och med för få lärare som ej klarar av detta nybyggen kostar pengar och många av eleverna måste åka längre sträcka för att ta sig in till skolan eftersom den kommer att byggas i en stad
- Större skolor gör oftast mer bråk och barnen som har lite speciella behov syns inte i mängden. Har själv ett barn som behöver lite mer hjälp än de andra i hennes klass. Så är rädd att hen inte får den hjälp hen behöver.
- För stora högstudier riskera att skapa otrygghet för eleverna.
- Opersonligt, lärare och elever har inte samma nära kontakt. Risk att lärare inte ser eleverna på individbasis. Ökad stress för lärare (med/utan kompetens) att hantera stora grupper och många antal elever på en lärare. Otryggt för barnen med stora skolor där man riskerar bli en i mängden. Fel väg att gå med stora skolor, enligt mig, då vi i dessa tider ser hur barn och unga mår dåligt och bl.a. känner sig mer ensamma än tidigare. Mindre skolor och trygghet med nära relation mellan lärare och elev är viktigare än ämneskompetens.

- Stressig miljö, för många barn ger osynliga barn, stressade lärare. Många barn måste slussas i buss - inte miljövänligt. Det som inte fungerar i skolan idag kommer inte fungera bättre i större skola. Barn i ytterområden blir tvingade till att flytta på sig. Barn i Sandviken inte lika berörda. Segregationen kommer inte minska.

- "Större risk för negativ påverkan av elever som har det tufft i skolan.

Stora skolor blir mer anonyma och ""osynliga"" elever riskerar större utanförskap. Elever med svårigheter behöver färre människor att förhålla sig till och storskolor ger motsatsen.

Med andra ord. Storskolor ger elever med särskilda behov och dåliga förutsättningar ännu sämre förutsättningar.

- Förslaget att lägga ner alla högstadieskolor i hela Sandvikens kommun och bygga en storskola inne i Sandviken (16 paralleller/årskurs), eller möjligtvis två. Undra om det någonstans i Sverige finns 16-parallellig skola eller om vi blir försökskaniner?

Nu till lärar- och föräldraperspektiv. Att ca 1500 (16x30x3) ungdomar ska vara i samma skola, känna sig sedda, trygga, bli lyssnade på, ha relation till vuxna må ju bli en omöjlighet i mitt perspektiv. En av de absolut viktigaste framgångsfaktorerna som lärare är att ha relation till eleverna, att ha koll på de flesta elever på skolan (även de jag inte själv undervisar). Omöjligt med 1500. Att upptäcka mobbning, att förhindra kränkningar kräver relationer, kräver lärare som ser och känner barnen. Jag skulle aldrig vilja att mina barn ska bli en i mängden av 1500 stycken. Vem ska se dem då? Hur ska ni som lärare kunna stå för tryggheten, om ni inte ser eleven? Det blir inte en attraktivare arbetsplats för lärare (vilket stod i utredningen), lärare skulle inte ens drömma om att vilja jobba på ett sådant bygge och det finns många lärare som står bakom detta. Det gäller dessutom alla yrken så varför skulle lärare skilja ut sig.

Likvärdig skola betyder inte att alla ska få samma, likvärdighet handlar om att få samma möjligheter. Vissa passar inte stora format för (eller vem passar detta gigantiska format för?) och då finns ingen möjlighet för det barnet i hela Sandvikens kommun.

Vi skriver upp våra barn på privata skolor och låter kommunen betala för det istället.

- Hur många som helst
- Jag ser nackdelar med att barn försvinner i mängden, att de som inte bångar lämnar skolan, fler hemmasittare då de som inte känner sig trygga kommer avvika (finns gott om forskning) mer gängbildning (finns forskning) mer segregation (finns forskning) oroligheter (finns forskning) utbränd personal (oj finns forskning) ökad psykisk ohälsa (finns forskning) utanförskap (men finns forskning på det med) att läsa ert förslag som bygger på ekonomiska fördelar utan förankring i någon samtid och de utmaningar samhället står inför är nästan tragisk komiskt. Motverka segregation ska ni göra men ta flera utredare och inte bara en. Stor skolor är emot allt som sägs. Läs Inger Aschings slutbetänkande som kom förra året.
- Restider, otryggt, rörigt, miljöbov, grupperingar
- Hedängsskolan har idag bättre studieresultat än övriga skolor i Sandvikenskommun varför göra det sämre? Miljökonsekvensanalys har det verkligen gjorts? Miljön påverkas av att många fler behöver transporteras istället för promenad och cykling. Storbygge kommer att påverka miljön avsevärt. Digitaliseringen bör väl kunna hjälpa till med integrationsproblematiken. I min värld är digitaliseringen en dator och det har alla barn i Sandvikenskommun redan från 1:a klass. Bara att vara kreativ med digitaliseringen så löser nog skolvärlden mycket att dagens integrationsproblem. Bättre att utveckla tekniken än att flytta omkring elever över hela kommunen. Hur är infrastrukturen tänkt att fungera? Det är redan nu problem att ta sig in i centrala Sandviken, hur blir det då med en storskola med 1500 högstadieelever? Många kommer att åka moped, mopedbilar, EPA mm hur löser ni den parkeringen och

infrastrukturen? Barnrån har ökat lavinartat i Sverige, där barn stjälar av andra barn, hur ser ert förslag ut med tanke på det?

- Chansen att barn blir osynliga ökar. Miljöpåverkan av pendlingen kommer att öka. Den vardagliga motionen för barnen kommer att minska. Infrastrukturen i Sandviken kommer att behöva byggas om, då det redan är trafik kaos morgon och eftermiddag. Ska det här genomföras så ska eleverna behandlas med respekt och ha chans till parkering, för barn på landsbygden i den ålder kommer att moppebilar, särskilt för att kunna behålla sin frihet då de inte längre kan gå och cykla till skolan. Det ska vara stora och säkra platser att hämta upp och lämna av sina barn på.

Jag valde att bo i Storvik för att jag kände mig lugn med att jag skulle kunna veta namnen på alla lärare mina barn skulle ha i skolan, jag skulle veta vad föräldrarna ill mina barn klasskamrater hette och såg ut. Nu försvinner den säkerheten.

- Svårare att ta sig till skolan på säkert sätt. Eleven försvinner som en i mängden, och risken finns att eleven inte hinner fångas upp i tid om problem uppstår. Större risk för gängbildning och gruppsyck, där alkohol och droger involveras. Stressigare miljö med mycket liv och rörelse. Sämre arbetsmiljö. Trafiksituationen vid en så stor skola måste anpassas väldigt noga. Platsen för att kunna bygga en så stor skola, var hamnar den? Det blir svårt för en del elever att ta sig dit.
- Stressade elever, mindre kommer klara sig till gymnasiet, mindre sömn för elever som behöver resa långt, tryggheten försämras hos eleverna.
- Anonymt. Ökade transporter. Dåligt för miljön, bättre att ta hand om befintliga byggnader än att bygga nytt.
- Mobbing. Ingen koll på elever. Bråk, droger. Oreda. Lärarna har inte kontroll. Platsen den ska byggas och till vilken kostnad? Miljöpåverkan? Ska man sitta och skjutsa barnen från alla småorter? Finns fler orter i Sandviken kommun än centrala Sandviken
- Jag tycker att tryggheten för barnen försvinner. Som barn behöver man en trygghet och vuxna som man känner tillit till. Med en stor skola så tror jag att barnen bara blir en i mängden. Jag tror även att det skulle bli mer gängbildning då barnen har sina kompisar redan från sin förra skola. Sen blir det långa dagar för dom som kommer utifrån. Friheten att kunna ta cykeln till skolan försvinner vilket kanske ger mindre rörelse.
- Jag tror att det blir mer stök och många elever kommer bort när det blir många samlade. Svårt att se behoven hos barnen. Och för stora grupper skapar otrygghet.
- För många elever, jobbigt för lärarna Jobbigt för elever som måste pendla flera tim per dag.
- Även med två skolor blir det två väldigt stora skolor. 8-9 paralleller i varje årskurs. Tänk er lunch för alla dessa elever. Hur ska det ens gå att lösa på ett rimligt sätt så att miljön fungerar att äta i och att barnen inte stressas att kasta i sig maten.

Hur ska de vuxna ha möjlighet att se och lära känna eleverna. På en mindre skola kan man känna igen de flesta som går där, på en skola med 1500 elever blir det omöjligt. Hur tänker man kring mobbing? Hur ska det uppmärksammas, hur ska man göra i det fall där man skulle vilja kunna omplacera en elev? Svårt om det bara finns en skola.

Forskningen säger att de som gynnas mest av stora skolor är de topppresterande eleverna topp 10 %, de kan få mer utmaning och tillgång till mer kompetens på en stor skola. De som har svårt att lyckas på en stor skola är elever med behov av stöd, NPF problematik, de med svårare socioekonomisk bakgrund, nyanlända. Dessa elever presterar betydligt bättre på mindre skolor. De har större behov av trygghet, förutsägbarhet och tydlighet, kontakt med de vuxna på skolan.

Hur ska man lösa trafiksituationen kring dessa gigantskolor? Säkra busshållplatser för alla elever som nu tvingas åka buss. Säker avlämning för de som får skjuts av föräldrar. Cykel och gångbanor som är avskilda från övrig trafik...

- Ökat våld, ökad brottslighet på skolan, ingen överblick över vad som sker på skolan, grupperingar mobbing, psykisk ohälsa hos både elever, lärare och föräldrar. Enorma kostnader för att bygga ett sånt monster till skola. minskade skatteintäkter eftersom många kommer lämna kommunen för att inte förstöra sina barns uppväxt och tonårstid.
- Det är risk för att barnen bara blir ett nummer och ej blir sedda och ej får sitt individuella behov tillgodosett, att både personal och elever blir för många så att ingen egentligen har koll på nån, det blir sämre kvalitet på det viset, ingen egentlig relation kan uppstå varken elever emellan att alla får känna igen varandra eller mellan elev - personal ifall de blir för många för att hinna se varandra och känna igen lite mera.

Ifall det blir för många och stora klasser.. Samma sak som ovanstående och ohållbart för personalen med samma premisser som jag syftar på o ovanstående text..

Blir för många att ha ett kollegialt lärande med kan tänkas också.. Blir ej fungerbart i realiteten..

Det går lika bra ha kollegialt lärande på mindre skolor också det blir mer greppbart.

Otryggare för barnen med stor skola av ovanstående anledningar..

Det kanske ändå blir segregation ifall alla barn är på samma skola kan ju de med samma språk iallafall dras mestadels till varandra. Istället för att vara uppdelade på flera högstadium och en blandning på alla i lagom mängd så att det verkligen ger bättre förutsättningar för integration att möta de svensk födda barnen blandas på plats i mindre skola ges bättre förutsättningar att lära känna varandra.

Samt att det kostar mer pengar och det finns färre alternativ ifall skolformen ej passar några barn då kan de ej byta till annan skola då heller.

Nackdel för dem som får åka längre blir svårare få ihop fritiden att få tid o ork till rörelseaktiviteter

Ifall behovet av antal elever minskar å både gamla o nya skolor står tommare o kostar mer pengar

För många elever på samma plats. Större risk för mobbning. Lättare för elever att bli "osynliga".

Om det inte finns tillräckligt med behöriga lärare idag, till de skolor som finns hur ska man kunna få de till en eller två stora skolor?

- För lätt att barnen blir osynliga, vem ser den mobbade eleven bland 1500 andra barn? Miljövidrigt! Ska barn från ytterområden åka till Sandviken varje dag istället för att gå eller cykla? Vilken lärare vill jobba i en så stor skola? Barn är inte försökskaniner eller höns som ni kan packa in i en stor fabrik.
- Hur ska ni kunna se varje enskild individ? Hur ska ni kunna få en bra relation till varje elev och vårdnadshavare när det är så många fler elever? Hur ska samarbetet se ut mellan lärarna? De barn som inte klarar stora klasser/ skolor idag hur ska dessa barn trivas i ännu större miljö?
- Vad ser ni för fördelar? Har ni nån fakta/forskning på detta förslag? Följ inte övriga misslyckade kommuner ner i avgrunden genom fortsatt centralisering! Gå i bräschen och visa hur bra det kan bli med flera mindre och mer trygga skolor!
- Det blir en större anonymitet, vilket brukar leda till gruppbildning och sämre kontakt "över gränserna" bland eleverna. Det finns också risk för att en viss, ledande grupp

sätter en negativ prägel på hela skolan. Sådana tendenser noteras på ett mycket tidigare stadium i mindre skolor och kan då s a s kvävas i sin linda.

- Kommer bort från "familjekänslan" -tillhörighet, tryggheten att känna många, god kontakt med lärare och personal försvinner. Vad händer om en elev har det svårt på skolan med våld, mobbing etc - blir då alternativet att byta kommun? Vad finns för utrymme för resurssvaga elever, hur kommer de att uppleva en större skola? Gängbildningar? Orosmoment påverkar flera. Finns inte möjlighet att byta skola, splittra osunda grupperingar. Hur kommer arbetsmiljö för lärare och personal att vara, chans att påverka för dem? Trafiksituation? Hur många kommer skjutsa sina barn? Kostnad, varifrån tas pengarna? Vad händer med befintliga lokaler på högstadiet. Varför rasera skolor som fungera bra så alla får det lika "dåligt"?
- Sämre integration, elever med svårigheter kommer få det jobbigare. Svårt att bli sedd sv lärare bland 1500 elever
- Allt. För många elever på samma plats. Många blir anonyma. Mer mobbing som ingen ser. Alla elever som måste bussas fram och tillbaka.
- Jag undrar hur detta påverkar eleverna i de yngre åldrarna på tex Murgårdsskolan och Björksätraskolan som redan nu har hög segregation. Att det öppnas upp fler platser på Jernvallsskolan pga att högstadiet flyttas så innebär det att de elever som idag har önskat plats där men inte fått det och istället blivit placerad på Murgården och BJ då kommer att få plats på Jernvallen vilket medför att segregationen ökar på dessa skolor.

En nackdel är att elever som tex min son som blivit mobbad i alla år av enstaka elever i fortsättningen inte har en chans att komma ifrån sina plågoandar då alla samlas på samma ställe.

- Mer stress, större risk för tjafs och bråk, större risk för olika former av gruppindelningar, avklippt trygghet i förtid med hemorterna för de som bor på landsbygden. Detta kommer att få förkrossande konsekvenser för våra barn och jag är säker på att den psykiska ohälsan kommer att stiga ytterligare.
- Det blir för många elever i känslig ålder på samma ställe. Risk att de behöver hävda sig skaffa sig en rang i det nya stora - att det blir stökigt.

Lätt att bli bortglömd i allt det stora - att lärarna inte känner till sina elever och att de som inte sticker ut hamnar i skymundan. Viktigt att känna att ""jag räknas och är viktig"" - kan man uppfylla det på en stor skola? Psykisk ohälsa och andra diagnoser ökar mer och mer i samhället, vilket också gör att skolresultatet sjunker.

Blir det för stort finns risk att man söker sig till likasinnade i det stora, för att man känner sig så vilse. Risken är då stor att det skapas grupper som blir exkluderade i den tänkta inkluderingen.

- fler antal elever försämrar kvalitet på utbildningen -större problem med gruppbyggnad och mobbing
- "Ett ökat utanförskap. Barn från liknande områden kommer fortfarande dras till varandra utanför klassrummet. Mindre risk att lärare och andra barn vet vem man är. Man blir en i mängden. Att inte bli sedd eller hörd leder till att barn drar sig undan, det kan bli tryggt att gömma sig. Även om skolan har en kurator på heltid kommer hon ändå ha ca 1500 barn, plus lärare, tiden kommer inte finnas för dom som behöver. Och den som behöver kommer inte självmant söka hjälp. Om inte dom vuxna på skolan känner barnen kan dom inte se hur individen mår, och på så sätt inte heller erbjuda den stöttning som finns.

Det pratades om byggnads rusten skulle bli för dyr, men man har inte kalkylerat för någon av förnedringarna och dom befintliga byggnaderna kommer ändå rustas för annan verksamhet eller samma verksamhet men lägre åldrar. Alltså adderar man bara kostnaden för en onödigt stor nybyggd byggnad.

Man pratar om att lärare behöver stora lärargrupper. Jag tror inte att lärare är må annat folk än andra yrkesgrupper. Man behöver bra ledarskap, bra arbetsförhållanden, möjlighet till att utvecklas som person och som grupp. Om man har bra kollegor och chefer så spelar det ingen roll om man är 30 lärare eller 100 lärare. Man kommer iaf aldrig samarbeta med alla dom.

Man pratar om att riksnittet för behöriga lärare är 81 % och i kommunen ca 71%. Dom pratar om att locka fler behöriga lärare. Jag menar att vi har 100% lärare idag och vi måste hitta ledare som kan motivera våra 29% obehöriga lärare att bli behöriga.

Har närområdets högskoleutbildningar bra rykte bland ex ”grundskolelärare” utbildningar? Kan vi som kommun och arbetsgivare erbjuda högre löner för utbildade lärare/pedagoger som kan mätas mot det ansvar dom har över våra barns lärande eller det lån dom tvingas ta på sig när dom redan har en tjänst.

Lockar vi barnen på högstadiet/gymnasiet att utbilda sig till lärare? Kan vi som omsorgen erbjuda halvtids arbete och halvtids utbildning mot garanterad tjänst efter avslutad utbildning (minskar lånet för den blivande läraren och lockar den att stanna i regionen).

Många rektorer eller chefer inom kommunen har inte tillräckliga ledaregenskaper. En bra ledare kan hålla kvar anställda genom engagemang, en ”chef” måste muta eller hota (krasst sagt) för att hålla kvar. Idrotten och industrin är bra på att locka till sig ledare, inte kommun.

Man pratar om ökad labbutrustning och delade lärande medel. Fler lärare och elever om samma utrustning skapar inget ägande. Man använder utrustningen som finns men man ser inte hur jag påverkas om den förstörs. Eller andra inte bryr sig så stöter man bort ansvaret för att man själv ska behöva bry sig. Vuxna är precis lika dan kolla på hemtjänstens bilar jämfört med den privata bilen eller en mindre enhets egna bil.

Idag har kommunen redan satsat på egna datorer till alla skolbarn. Vilken enorm kostnad och slöseri på utbildningstid. Dom små barnen 1-6 kommer lära sig använda datorer ändå med den utveckling som finns idag i samhället. Papper penna och böcker duger alldeles utmärkt och är ett måste om dom ska lära sig att skriva ordentligt. Om den tid det tar att scanna in ladda upp arbetsuppgifter för att redovisa på riksnivå. Vilken överdrift. Gör några stick-uppgift inbland för att jämföra. Kan göras på en delad dator i klassrummet.

Det pratades om närheten, hur svårt det var för dom som bodde centralt men saknade körkort. Hur skulle dom ta sig till dagis? I ytterområdena cyklas barn till förskolor i cykelkärror eller egna cyklar ca 5 km. Andra går med vagn ca 2 km. Vissa kör bil ca 1 mil. För att lämna av på förskola. Detta är inget problem, det är vardag och det fungerar. Somliga hävdar att man har valt på landet att åka långt. Men hur länge kan man hävda det innan man får bli kallad bortskämd. Måste alla kunna stå hemma och kasta en sten ända fram till dagis? Det finns elcyklar med cykellådor och det finns bra kollektivtrafik. Bussar som går flera ggr i timmen. Väntar vi inte om miljön, lämna bilen öka bensinskatt osv !

Det verkar inte så, och 3 timmars förskola är ännu ett exempel på att kommunen vill ha ökad trafik ökade bilutsläpp och kortare tid för barnen att komma in i dagens övningar.

Det pratades om att föra samman dom med extra behov (adhd och autism togs upp) sätta dom i samma klass och erbjuda fler lärare. Dom senaste åren har forskningen och kommunens agerade arbetst för en gemenskap, där man kan gå i samma klass trots sina olikheter. Barn i samma klass får förståelse för varandra lär sig medkänsla och en öppenhet. Barn i särskild klass blir lätt ännu en särklass, bar som inte passar in. Och ingen statistik finns på att tre med adhd leker bättre än 2 utan och 1 med! Snarare tvärt om.

Samhällsuppfostran försvinner. I mindre skolor är det större chans att barnen känner varand och att vi föräldrar känner igen alla barn och dess föräldrar till viss mån. Detta uppstår för att man även på byn tårs säga ifrån om ett barn skräpar ner, gör illa någon eller skadar byggnader/liknande. Man kan ta en diskussion på plats isf att skvallra hem och det tas i efterhand. Man kan även rycka in och hjälpa barn på byn som ramlat och gjort sig illa utan att man skall vara rädd för fel människor (ser om efter varandra)."

- Opersonligt
Otryggt (har bekanta med barn på storskolor som inte tycker det funkar)
Risk att det blir ökad oro i klasser och korridorer
Barnen lär inte känna varandra och lärarna på samma vis som de gör på en mindre skola med förre paralleller.
Större risk för mobbing
- Det här är vidrigt på så många nivåer. Att göra en eller två skolor av sex (varav flera av dem inte direkt är små i dagsläget heller) kommer att bli kaos. Så många elever på samma ytor kommer bli jobbigt för vilket barn som helst, men de barn med särskilda behov då? Som har jobbigt med för mycket intryck, som behöver struktur och lugn i tillvaron för att tillgodogöra sig utbildningen? Var ska vi göra av dom? Barn mår redan nu sämre och sämre av skolmiljön och antalet hemmasittare ökar drastiskt. Jag befärrar att det här kommer bli en jävla käftsmäll på de barn som har det allra svårast. Sandvikens kommun borde skämmas och backa och ta avstånd från det här idiotiska förslaget asap.
- För mycket elever = sämre säkerhet. Lärarna kommer gå på knäna i för stora klasser.
- Otrygghet bland elever och lärare. Stora klasser. Grupperingar bland elever. Landsbygdens skolor försvinner. Längre resor till skolorna vilket är bedrövligt ut ett miljöperspektiv. Lärare kommer söka sig ifrån Sandvikens skolor. Oro bland föräldrarna. Dålig gemenskap och sammanhållning. Barn som inte klarar av större grupper och mycket intryck blir drabbade.
- För många elever på samma plats, hur ska man hinna se alla och hur ska man kunna skapa goda sociala relationer med eleverna? Det blir för anonymt.
- Dålig arbetsmiljö då varken elever eller personal kommer må bra av så mycket folk på samma plats. Många elever och vuxna behöver mindre och lugnare arbetsmiljö för att de ska må bra och kunna jobba bra. Stora skolor kommer med största sannolikhet leda till mycket stress och sjukdomar bland alla som vistas på skolan. Om personalen blir sjuk och det inte finns vikarier så att det räcker, så blir det riktigt dålig kvalitet på skolan och många kommer förmodligen inte att trivas. Med stora skolor ökar även risken för bråk och mobbing.
- För många elever i stora klasser.
- Svårt att bekräfta och se alla individer och ge rätt förutsättningar i längden
- Barnen/ungdomarna kommer att försvinna i mängden istället för att få ses och höras var och en för sig som är mycket mer troligt att ske bättre på mindre skolor! Riskerna för mobbing ökar avsevärt genom att man som mobbare kan gömma sig i mängden och bli näst intill anonym, känslorna hos de mobbade kommer sannolikt också att gömmas mer än på en mindre skola vilket ökar självskadebeteende, psykisk ohälsa och tom självmord! (Och det för att tjäna pengar?!) Jag har också mycket svårt att tro att någon personal som verkligen bryr sig om barnen/ungdomarna kommer att vilja arbeta under sådana förhållanden, och dom personerna ersätter man inte bara!! Det är vår framtid som ska skapas, snälla var inte dumsnåla och spar in en del kapital nu för att sedan få betala mycket mer pga alla ungdomar som kommer hamna snett och kosta samhället mycket mer!

- Segregering kommer bli sämre. Kvaliteten sämre. Mobbing kommer öka. Barnen kommer må dåligare och inte bli sedda. Tänk er själv att jobba på kontor med 1500 pers, sitta 30-40st i samma rum o arbeta, gå på lunch med flera hundra andra samtidigt, eller vara på rast med flera hundra andra. Sjukt.
- Stora enheter kan ge anonymitet både bland personal och elever. Jag arbetar själv på en skolenhet som är betydligt större (mer än 4 ggr större) än den föreslagna och kan inte säga att jag känner varken all personal och än mindre de studerande.
- ett stort högstadium blir dyrt, svårt att överblicka, forskning visar att ogiltig frånvaro ökar, ingen forskning visar att måluppfyllelsen ökar vilket det däremot gör i mindre skolor.

För lärare som inte trivs med ledningen finns inga jobbalternativ inom kommunen. För elever som av någon anledning vill eller måste byta skola måste de gå till en annan kommun. Detta strider mot skollagen.

Långa restider för de elever som bor i kommunens ytterkanter.

- Det kommer bli en otrygg miljö för majoriteten. För många elever, risker att svagare individer försvinner i mängden, hög ljudnivå, dålig stidiemiljö. Ja listan kan göras lång.
- Otrygghet
Sämre måluppfyllelse
Personalbrist - väldigt få lärare vill jobba på en ""storskola""
Personal som tar på sig ""skygglappa"" för att det blir för många elever
För många elever samlade på samma ställe
Grupperingar som inte gynnar integration
Svårt att lägga scheman som blir humana
- Massor... det kommer bli stökigare. Mer mobbning kommer att ske. O hur ska detta övervakas och hållas koll på. När lärarna redan idag på en mindre skola inte kan hålla koll? Skulle ni själva vilja jobba i ett hus med 1500 kollegor nära inpå? Nä ungdomarna kommer att krascha. Det nya betygssystemet har redan visat sitt, o så många ungdomar som inte klarar godkänt. Det är besparingskrav så skolorna inte klarar av att hjälpa de som redan har det lite svårt. Nä det finns inte resurser till detta. Och det är en sååå extremt dålig tanke redan från start!
- För stor skola, otryggt och svårt att rekrytera personal. Barn med funktionsnedsättningar skulle kanske få ännu svårare i en så stor skola när det blir ännu fler.
- För mycket barn på samma ställe, inte bra för oss med barn som har psykiska hinder.
- Ingen kontroll vid t ex mobbning/drogeförsäljning (även det faktum om skolan brinner ned då har man ingen backup/skola) samt ingen känsla av sammanhållning - för stora grupper...
- Det blir för Månha barn på samma ställe ökad stress, intryck, mobbing, jämförelse. Vilken lärare vill Föressten jobba på en ”stor skola”?
- Att eleverna i te blir sedda. För stora grupper i både klassrum, matsal och på rasterna....tonåren är en så jäkla känslig tid och ungdomarna behöver allt stöd de kan få både hemifrån och i skolan. Det måste finnas personal och grupper i storlekar som barn klarar av. Testa själv att sitta i ett sorlande ljud 8 timmar om dygnet. Och som sagt, eleverna måste bli sedda. Både på rester och i klassrummen. Så ska ni göra detta, se för fasen till att ha tillräckligt med personal först!!! Ta in kuratorer som är rastvakter, ja låt ALL personal vara rast vakter på rullande schema. De första utom administratörerna är väl ut idkade inom någon slags psykologi och gruppdynamik....och kika gärna på Finlands skolmodell som verkar funka väldigt bra med många raster och mindre korvstopping på lektionerna...

- Påverkar miljön att skjussa från storvik till sandviken, längre skoldagar, för stor skola så tryggheten försvinner, jobb försvinner från storvik,
- Blir stökigt, ingen gemenskap, svårt för alla att ta sig till skolan då det bara finns en, skulle aldrig i mitt liv vilja vara på en skola med 1500 elever
- Tror att det kommer att skapa mer grupperingar av elever och att privata skolorna kommer att öka i antal då många i kommunen är emot storskolorna.
- Barnen får inte komma till sin rätt. Inte synas. Opersonligt. Fruktansvärt. Katastrofalt.
- För mycket elever på samma skola kan aldrig bli bra.

Lärarna kommer inte se eleverna och mobbing kommer inte upptäckas.

Lärarna kommer vantrivas att arbeta i så stora skolor. Finns ingenting som stödjer teorin om att det skulle bli fler behöriga lärare som vill arbeta på en sådan skola. Bjöksätraskolan hög är idag en alldeles för stor skola för eleverna. Det är den största skolan och de kan inte hantera NPF diagnoser, mobbing och utanförskap. Lång väg till skolan och de kan inte hantera NPF diagnoser, mobbing och utanförskap. Lång väg till skolan. Barn behöver nära så ock högstadieungdomar. Varför skulle tonåringar vara rustade för så mycket folk på samma ställe när vi vuxna inte är det? Storvikseleverna måste få ha en skola på plats. Landsbygden måste leva och det gör den med skola på plats. Öppna upp Österfärnebo och Hammarby skola. Ta bort förskolan från Jernvallen. Bygg ny förskola där. Flytta mellanstadiet till annan skola eller till nyrenoverade Olsbacka skola. Öppna upp Jernvallen till en renodlad högstadieskola. Det fanns plats för 4 st parareller där förr.

- Kommer bli mer folk och sämre närvaro!
Större grupper av olika slag och mer mobbing och utanförskap!
- För många elever på samma yta svårt att se och att bli sedd.
- - elever i behov av särskilt stöd och som inte är utåtagerande hamnar ännu mer i skymundan i skolor med sån elevtäthet. I en idealvärld så finns isåfall tillgång till många specialpedagoger/speciallärare/kuratorer, men troligtvis så kommer det inte gå att få tillräckligt många och de som finns kommer bli överbelastade och gå in i väggen
- en arbetsplats med sådant elevantal är bland många väldigt oattraktivt, trots att man får kollegor inom samma ämne...
- kostsamt att bygga två nya skolor med allt vad det innebär för att kunna husera det elevantalet
- det finns inga ställen som är passande att bygga sådana jättestor projekt på, tomten i Stensätra passar inte för en så pass stor skola

Osv osv osv

- Oerhört ekonomisk förlustaffär. Blir betydligt billigare att underhålla, möjligen bygga ut, befintliga lokaler. De svaga eleverna missas i mängden, ökad mobbing, utanförskap och utsatthet i en stor skola. Ojämligheten ökar då vissa elever tvingas pendla långt, deras skoldag blir gålet mycket längre när man inser att barnens skoldag inkluderar att ta sig till o från skolan inte bara schemalagda lektioner. Kvaliteten blir inte högre i en stor skola tvärtom. Barnen ses inte som individer utan som en massa. Klimatet för lärare och annan personal på stor skolan blir nästintill industriell. stor skolan som helhet rimmar mycket dåligt med tanken att man ska utgå från barnens bästa.
- kvalitet blir sämre. mer stök betyder sämre lärare, utbrändhet ökar. De högkänsligare barnen blir överkörda igen... Elever kommer inte bli sedda å våga ta plats som de annars lättare gör i lugnare miljöer...kommunens centralisering av saker är idiotiskt precis som när ni tar bort smårinkar å gräsplaner för lokal spontanidrott å istället bara satsar på det som syns utåt, alltså flashiga göransson arena, storskolor, sif, saik osv. Byt politiker tack....Kunskapsnämnden suger redan idag då 6-åringar inte ens får 5

dagar i skolan å vikariepoenn inom förskola är undermålig vilket gör att den bästa ordinarie personaöen går in i vägg lr byter yrke...Kicka Skolchefen å gänget å tänk om, långsiktigt....

- Arbetsmiljön för både personal och elever blir sämre - mer stök och buller
Småorterna hotas av utflyttning/avfolkning
långa pendlingsavstånd för elever
arbetstillfällen på små orter försvinner
- För många barn för att pedagoger och personal på skolan ska ha någon möjlighet att ha övergripande koll. Stor risk att våra barn försvinner i mängden och att deras behov inte ses. Att försvinna i mängden är mobbningen och kränkningarnas bästa vän. Den stressade miljön i skolan med så många barn på samma ställe. Stor risk för in och ut på löpande band gällande lektionerna istället för en lugn och trygg miljö där våra barn kan växa som individer. Jag tror att det är stor risk för mer segregation. Att barnen ofrivilligt delas in efter vart de bor/om de har utländska föräldrar etc.
- Alla barn trivs inte i stora skolor.
Finns ingen möjlighet att byta skola om det inte fungerar.
Alla elever med problem samlas på samma ställe.
Man kan inte flytta på stökiga elever.
Svårt att bli sedd på stor skola.
Miljöpåverkan som är negativ då fler måste åka buss/bil till skolan.
Stort slitage med många elever.
Dyrt med speciallokaker.
- 1. Mobbing.. hur flyttar men offret eller förövaren?
 2. Hur ser man ALLA elever och deras behov?
 3. Hur fungerar detta för de tysta och svaga eleverna?
 4. Hur ska lärarna kunna se ALLA individer?
- En trygg skola är där alla känner varandra och där alla lärarna känner eleverna. För att förhindra bråk och incidenter MÅSTE lärarna orka se alla och känna alla.. hur ska det kunna bemötas på en stor skola?
- Det blir många i kö till Montessori, prolympia, engelska skolan och troligen nya friskolor för de som tycker detta är en dålig ide.."
- Möjlig otrygghet om det görs på fel sätt, grupperingar, eleverna blir inte sedda, infrastrukturproblem kring skolan,
- Måste byta skola efter 6an, många nya barn, risk för grupperingar och mer mobbing och utanförskap. Större klasser och nerdragningar. Sämre studieresultat. Många barn får längre resväg till och från skolan.
- Många människor på samma plats skapar en dynamik som bäddar för ett stessigare klimat. Det är inte alls vad dagens barn behöver. Det finns så mycket man inte tagit hänsyn till i utredningen, kunskap och forskning som inte får utrymme eftersom man anpassar sig till dåliga förutsättningar istället för att tänka nytt, dvs. kostnadseffektivitet och anpassning till konkurrensen om lärare går före visioner och mod. Människor behöver t.ex. platsanknytning för att utveckla empatisk förmåga, och forskning visar att ju mindre naturnära man lever - vilket storskolan i Sandviken ju blir - desto mindre förutsättningar för att bygga platsanknytning av den empatiska sorten får man.
- "Barn i ålder 12-15år genomgår stora förändringar i livet och behöver därför extra trygghet. Att riva upp dem för att en storskola skulle vara den enda lösningen på: kvalité, antal platser och segregation känns orimligt. Alla punkter ovan måste naturligtvis lösas men en storskola kan inte vara den enda lösningen.

För att lösa dom listade punkterna krävs att man noggrant och neutralt analyserar vad som är problemet idag och vad som kommer vara problemen 2030.

Här är några förslag till lösningar:

Utred varför det finns kvalitetsbrister, om det är lärarbrist utred då vad som är viktigt för att en lärare ska trivas.

Platser kan lösas genom att en ny F till 9 skola byggs.

Segregation i Sandviken är inget som skolan själv ska lösa, skolan kan vara en del av lösningen. Låta inte barnen ta ansvar för något som vi vuxna inte klarar av att lösa. Skolan ska uppmuntra och skapa förutsättningar till integration. Det skulle kunna göras genom att skolorna har gemensamma lektioner med olika inriktningar. På det sättet så kommer barnen få möjlighet att träffa nya kompisar med liknande intressen. En annan lösning skulle kunna vara att anordna gemensamma event som skolkamper eller konsert med Sabina Dumba.

Vidare måste kommunen i utreda varför segregationen är stor i Sandviken. Den utredningen bör ligga till grund för vart Sandvikenhus ska bygga nya bostäder. Hur kommunen bedriver kultur och fritidsverksamhet mm."

- Eleverna kommer med säkerhet må sämre. Mer konflikter. Lärare ser nackdelarna och vill ej arbeta på storskolor. Vilket resulterar i svårt att rekrytera personal.
- Fel väg att lägga pengar på en eller två stora skolor. En skola är i första hand undervisning - inte byggnader. Investera därför byggpengarna i att höja lärarlönerna i Sandviken rejält, aktiv rekrytering av legitimerad personal, utveckla pedagogik, använd befintliga och tidigare nedlagda skolor i hela kommunen och passa på att erbjuda attraktiva tomter i hela kommunen till skolpersonal
- Ingen syns mobbing syns inte, inte klimatvänlig att bussa alla elever istället för att cykla/gå. Svårt att lära i sådan miljö med stora klasser
- Jag tror inte att kvaliteten förbättras, snarare tvärtom. Det blir för stort, för många kockar och sämre soppa som man säger.

Den största nackdelen kanske är vid mobbing, det finns då ingen annan skola att byta till, barnet tvingas möta sina mobbare varje dag, och de kan bilda ännu större grupper med fler parallellklasser. Det är möjligt att segregationen kan motverkas något i samlad skola, då klasserna kan blandas från olika områden, men det känns inte som det är någon garanti för det, Barnen kommer fortfarande kunna välja vilka de umgås privat med och ha grupperingar på raster och efter skoltid.

Det kommer att bli dyrt att bygga nytt och stort och att bussa alla barn varje dag. Och de kommer ge längre dagar för barn som måste åka längre, vilket kommer att försämra studieresultaten med tröttare barn. Stress och långa dagar är något jag motsätter mig starkt. För mig finns inga fördelar värda att nämna, men nackdelar kommer jag på fler och fler ju mer jag tänker på det. Jag tycker inte att stora skolor är en trygg plats för varken de som arbetar där eller barnen.

- "För många barn vilket kan resultera i att ingen upptäcker mobbing
För många barn för personalen att känna igen/kunna namnen på, du får inget personligt möte.
Man måste tänka på barn med diagnoser, som inte kan hantera stora grupper
Lärare vill jobba på mindre skolor, med färre barngrupper, knyta en gemenskap och band mellan lärare o barn,
Sandviken kommun vakna upp och tänk efter, ingen behörig lärare kommer vilja arbeta på storskolor.

Samlade högstudier kan även resultera i att där det redan finns ""små grupper"" där mobbing pågår kan man bli påverkad lättare och fer faller för grupptricket, om inte annat kanske man inte törs annat, och det blir katastrofalt.

- Lättare att utsättas för mobbing. Svårt att byta skola om man är utsatt för mobbing. Man blir anonym. Barn med särskilt stöd kommer inte få den hjälp hen behöver. Svårt att få vara i mindre sammanhang. För mycket ungdomar på samma yta.
- Större risk för individer att inte märkas få bli sedda.
- Min farhåga är ju att barnen inte alls delas upp med avseende på kunskapsnivå utan att de blandas fritt och då kommer barn från socioekonomisk utsatt områden med föräldrar som inte har akademisk utbildning (barn som traditionellt sätt har svårare i skolan) dra ner nivån i klassen, och eftersom dessa barn inte ska "halka efter" kommer barn som har lätt för sig hindras från att lära sig fullt ut. Dessutom kommer det mesta av fokuset hamna på dessa elever och "duktiga" elever hamna i skymundan.

Viljan till integration får inte ske på bekostnad av elevernas arbetsro och kunskapsnivå. Och nu talar jag enbart om elever som saknar studiemotivation, vilket oftast ses i socioekonomiskt utsatta områden. Jag är väl medveten om att många elever med utländsk härkomst har föräldrar med akademisk bakgrund som är oerhört måna om att deras barn får en gedigen undervisning. Jag likställer inte socioekonomiskt utsatt med utlandsfödda föräldrar trots att dessa ofta bor i dessa områden.

- För många elever på samma skola. Antalet utbildade lärare blir för få. För lång restid för barnen från ytterområdena. Inte ekologiskt hållbart. De elever som har svårt i dag får ännu svårare att bli sedd i en stor skola.
- Risk för trångt i korridoren/klassrummen som orsakar otrygghet. En ny syn på hantering av mobbing etc behöver skapas då det inte kommer att gå att sära på bråkstakar. Risk för trafikstockning, så en drive through behöver byggas för alla elever som blir skjutsade till/från skolan vid samma tid. Eleverna kommer ev att gruppera sig utifrån var de bor då de umgås mer med sina grannkompisar än att behöva åka till andra sidan stan för "att hänga med polarn". Så detta är inte lösningen på segregationen. Det kommer istället bli gängmentalitet och därmed bråk.
- Stor skola där personalen ej känner till alla elever, rörigt, dålig arbetsmiljö, svårt för många elever med särskilda behov.
- Kvaliteten blir sämre då den grundtrygghet elever och lärare får vid mindre skolor försvinner. Man är inte mottaglig för varken utbildning eller social interaktion om grundtryggheten inte finns där. Den kan man omöjligt skapa på 1-2 stora högstadium/skolor.

Svårt att upptäcka kränkningar/mobbing, ohälsa bland elever. Det kommer upptäckas för sent och skadan blir onödigt stor.

En nackdel är också segregationen som jag tror blir värre på stor skola. Det är bättre att ta bort närhetsprincipen och göra det möjligt för alla att gå på alla skolor. Se till att det finns möjligheter för alla att bosätta sig i alla områden i kommunen och minska ""lågavlönade"" områden. Då kommer man åt den verkliga segregationen. Bara för att man sätter barn i samma lokaler så motverkar man inte segregationen.

Man pratar om kollegialt samarbete som en fördel vid stora skolor, det håller jag inte med om. Vill man ha kollegialt samarbete finns det INGET som säger att man inte kan ha det idag. Samarbeta mellan befintliga skolor och använd den kompetens som finns på ett bättre sätt. Sandviken skryter om att dom ligger i framkant i digitaliseringen - använd det! Låt elever och lärare även samarbeta över skolgränserna fysiskt! Man är bra mycket mer mottaglig för sådana utbyten om du har en grundtrygghet som du får på din mindre skola där ""alla känner alla"" och ingen är anonym. Det blir en stress för elever och lärare att alltid möta ""nya"" ansikten och skapa en relation, lära känna nya människor hela tiden. På mindre skolor skapar man det i början på terminen och sedan kan man fokusera på utbildningen.

Dagens Index-peng som det pratas om bl a på Jernvallsskolan där det finns åsikter om att den skolan får för lite av dessa pengar för att den inte ses som en ""problemskola""

men där det tydligt finns STORA problem redan i förskoleklasserna. Vad gör man för att dessa pengar inte bara hamnar på de nya större skolorna? Om man fortsätter jobba som idag kommer låg-och mellanstadie skolorna få ÄNNU mindre av dessa pengar då det kommer krävas enorma resurser på de stora skolorna för att säkra elevhälsan, tryggheten och utbildningskvalitet.

Om en lärare inte trivs på den nya stora skolan/skolorna behöver den byta kommun för att komma bort vilket innebär en kompetensförlust för kommunen i dessa tider med lärarbrist. Återigen så är ett utbyte mellan befintliga skolor både utvecklande för elever men även för lärare som får en bra variation i sitt arbete och man kan utbyta arbetssätt mm.

- Att prata om elevhälsa och stöd till barn med särskilda behov känns närmast som ett skämt i detta sammanhang. Jag har mycket svårt att tro att det finns forskning som tyder på att ett barn med särskilda behov mår bra av en stor och rörig arbetsplats. Tvärt om tror jag att dessa individer kommer att bli ännu mindre sedda och riskerar att hamna än mer utanför samhället och inte klara av studierna. I förlängningen är jag övertygad om att Sandvikens kommun har en ökad kostnad för människor som aldrig kommer ut i arbetslivet och/eller som lider av psykisk ohälsa. Jag tror att många av dessa barn har jobbigt att ta in för mycket intryck och att enbart vistelsen i denna skola kommer att trötta ut dem och lärandet kommer att stanna av avsevärt. Jag kan bara vända mig till vår familjs situation och säga att mitt barn som har enkelt för sig att lära, kommer att få det otroligt svårt i den här typen av skola då hon inte orkar med för mycket intryck. Det känns märkligt att sträva efter att barn som egentligen skulle klara av studierna med gott resultat in klarar dem alls pga. miljön. Vi kommer helt enkelt välja att se på privata alternativ eller flytta till en annan kommun för att hon ska få rätt förutsättningar om detta förslag blir verklighet. Barn med funktionshinder nämns i rapporten. Med funktionshinder förutsätter jag att det inte enbart är diagnoser likt ADHD mm. som menas. Hur är det tänkt att dessa stora lokaler ska fungera och vara säkra för exempelvis en synskadad?

Vad gäller elevhälsan i stort förstår jag inte hur en centraliserad skola i Sandvikens kommun ska kunna leda till en bättre hälsa för barnen. En stor andel av barnen kommer inte längre kunna vardagsmotionera till och från skolan. De kommer heller inte ha tid för motion efter skolan då de istället kommer ägna sin tid stillasittande på en buss för att sedan läsa läxor och sova. Dessa barn kommer inte att ha tid för fritidsaktiviteter och andra sociala sammanhang än skolan. De kommer enbart ha långa arbetsdagar med restid inkluderat. Att så många barn också är beroende av buss gör att spontanidrotten försvinner för dessa barn, i dagsläget kan de som vill stanna och spela fotboll och annat efter skolan med sina kompisar. Med detta förslag gäller istället att passa en busstid och åka hem. Jag är övertygad om att fler barn kommer att vara utbrända innan de ens kommer ut i arbetslivet. Jag är övertygad om att psykisk ohälsa och övervikt med dess följdverkningar kommer att öka. Motion är en oerhört viktig ingrediens i psykiskt välmående.

Vad gäller digitalisering förstår jag inte varför argumentet talar för en storskola. Tvärt om, genom digitalisering ges stora möjligheter till exempelvis det kollegiala utbyte som det pratades så varmt om på dialogmötet. Eller ska skolan hamna efter resten av samhället som går mot att använda sig mer av digitala möten istället för fysiska möten? Digitalisering ger ju oändliga möjligheter till utbyte inte bara inom kommunens skolor. Personligen har jag haft hela kurser på 7.5 högskolepoäng via länk från ett annat universitet. Jag förstår inte varför digitalisering ska innebära att man samlar kommunens barn på en och samma plats. Lär barnen om framtidens digitala värld istället.

När jag läser utredningen ramlar avsnittet motivation snabbt över till socioekonomiska bakgrunder. Hur den socioekonomiska bakgrunden ska ändras genom var barnet placeras på skola ställer jag mig frågande till. Hur det påverkar motivationen undrar

jag också. Att fr.a. utlandsfödda barn får sämre betyg ser jag som en stor brist från skolans sida. Givetvis behöver dessa barn mer eller annat typ av stöd för att komma ikapp barn som gått i svensk skola sedan 6 års ålder, det säger sig självt. Har det verkligen med motivation att göra? Ni pratar om "grit" i rapporten, att kämpa vidare trots att det tar emot, det om något bör dessa barn besitta. De behöver få rätt stöd, det håller jag med om. Men varför det ska innebära en storskola förstår jag inte. Jag anser att det är samhällets problem i stort att lösa varför det inte blivit större spridning i skolorna. Inte genom att baka ihop allt i en enda skola. Om problem med segregation ska lösas måste kommunen se till att det finns möjlighet för alla människor att bo i hela kommunen. Det måste byggas bostäder som inte är för dyra i områden där villor är dominerande. Vi kan inte lösa problemet genom att enbart trycka ihop hela kommunens 13-15 åringar. Det är alldeles för sent för att göra synen på olikheter till den ickefråga det borde vara. Det förstärker bara synen på "vi och dom". Det är svårt att förstå avsnittet motivation i rapporten då det mer tycks handla om segregation. Hur menar ni att eleverna ska bli mer motiverade? Genom att de "sämre" eleverna ska tvingas mäta sig mot de "bättre" i en mer blandad grupp?

Trygghet och arbetsro är ännu ett märkligt avsnitt. Bara rubriken säger ju att givetvis ska vi inte ha en stor, rörig, otrygg skola där du inte ens känner igen alla människor som vistas. Ordningsregler bör väl vara en självklar del även i de mindre skolorna, och fungerar det inte ens där i dagsläget har jag svårt att se att några nedskrivna regler ska hålla 1500 tonåringar på mattan. För att knyta an detta till segregationsproblematiken som ska lösas med denna storskola, skulle jag vilja påstå att trygghet är något som kommer vara som bortblåst. Att tro att sammansvetsade 13 åringar ska släppa sina tajta band till varandra och blanda sig i en massa av 1500 andra barn och skaffa nya kontakter. Visst, det är möjligt att en och annan vänskap uppstår. Men det är framför allt upplagt för hot, våld, mobbing och bråk mellan sammansvetsade grupperingar. Jag ser framför mig att vi kommer behöva ha vaktbolag ständigt närvarande på skolan, då vistelsen där kommer att innebära en säkerhetsrisk för våra barn och även för de anställda. Jag ser också att vi kommer att behöva passerkortssystem och säkerhetskontroller, det är omöjligt att känna alla barn och veta när obehöriga är på skolan annars och vad dessa obehöriga (eller behöriga för den delen) tar med sig in. Strävar vi efter att efterlikna USA? Jag ser också att problematiken med mobbing kan gå fullständigt över styr i en sådan stor grupp. Jag känner mig på allvar djupt oroad just över säkerheten för mitt barn och det är ett av de största argumenten till att jag aldrig kommer att låta mitt barn gå på denna skola. Ni kan inte garantera att varje individ är säker där. Denna oro är något som alla lärare jag har pratat med också delar. Baka in begreppet studiero i det där och säg mig hur vi ska uppnå studiero? Hur ska vi en uppnå en lugn stund? En lugn matsituation på lunchen? Lugna raster? Hur ska våra barn orka? Återigen, hur många av barnen kommer att duka under för kombinationen högre krav, långa arbetsdagar, ingen motion, stökiga miljöer, hot och utanförskap?

Ni pratar mycket om vikten av kollegialt utbyte. Jag ställer mig frågande till hur många kollegor det egentligen krävs för ett utbyte? Det finns nämligen en övre gräns också som inte tas hänsyn till. Det borde istället eftersträvas en lagom stor arbetsgrupp. För att knyta an till den viktiga digitaliseringen så har vi där ett ypperligt verktyg för kollegialt utbyte på alla storlekar av skolor. Det finns oändliga möjligheter för möten och utbyte av tankar, idéer och kunskap. När vi ändå pratar de vuxna personerna i sammanhanget, säg mig den vuxna människa som skulle kalla det för en lagom grupp, trivsam, trygg och lugn arbetsmiljö med god arbetsro, på en arbetsplats med 1500 personer och stenhårda krav på prestation? Det vill vi alltså utsätta våra barn för? För övrigt så har jag inte stött på någon lärare som har sagt sig vilja jobba på denna typ av arbetsplats, istället pratar de om storleksordningen 4-5 parallellklasser max som en lagom arbetsplats.

Slutligen har vi det som är väldigt aktuellt just nu. Miljö och klimat. Hållbar utveckling. Hela konceptet med storskola går emot detta. Det går ut på att öka resandet

i kommunen avsevärt. Det går också ut på att utarma ytterorterna. Det talas om att Storvik går emot strömmen och faktiskt ökar. Vad kan det bero på? Det finns fler orter som ligger relativt nära Sandviken. Det är knappast någon slump att just Storvik ökar. Jag kan av egen erfarenhet tala om att det beror på att det fortfarande finns avgörande faktorer i Storvik, t.ex. förskola och hela vägen upp till och med högstadium. Även Storvik kommer att vända trenden och minska om detta förslag går igenom. Vissa ytterorter kommer säkerligen dö ut helt med generationsskiftet. Den lokala situationen både miljömässigt och säkerhetsmässigt vid hämtning och lämning kommer att vara svårlost. 1500 barn, varav en stor andel kommer att transporteras i buss och bil ska anlända och lämna vid samma tidpunkt. Jag ser en kaosartad trafiksituation framför mig. En inte alls så trivsamt närmiljö för eventuella boende i närheten, var nu denna skola är tänkt att placeras. Jag antar att vi även här behöver någon form av vakt, eller trafikpolis, som styr upp alla dessa trafikanter.

Sammanfattningsvis ser jag förslaget om en storskola som en dålig arbetsmiljö, en säkerhetsfråga, en hälsorisk, en fråga om negativ påverkan på såväl vårt klimat som närmiljön, ett sätt att låta ytterorterna minska och dö ut, ett sätt att stöta ut ännu fler av våra redan utsatta individer, ökad psykisk ohälsa, en ökad kostnad för samhället. Är det här framtiden vi vill ge till våra barn?"

- Barnen blir nog inte sedda på samma sätt som på en mindre skola. Svårare kanske att se om någon är utanför.
- Att elever inte blir tillräckligt sedda. Man blir en i mängden. Svårare och jobbigare situation för högkänslig barn.
- man löser inte segregationsproblematiken med en stor skola, tvärt om. På en lite skola lär du känna de barn som går där, du skapar en relation och du ser "människan". Risk för gängbildning och motsättning ökar ju större skolan är. Problem med resor/kommunikation, alla som ska ta sig till skolan med buss eller skjutsande föräldrar kommer att skapa oreda. Dyrt med busskort till alla elever. Om någon elev av någon anledning behöver byta miljö finns inte den möjligheten eftersom det bara finns en skola att välja på.
- * Mindre trygghet
 - * Mer konflikter
 - * Ökad anonymitet hos både lärare och elever, vilket leder till att det är svårare att skapa relationer vilket är en av de viktigaste framgångsfaktorerna för att nå elever och få dem att lära sig
 - * minskad måluppfyllelse (pga ovanstående - barn som inte mår bra, som inte känner sig sedda och hörda på, som inte har goda relationer har betydligt svårare att klara kunskapskraven)
 - * Svårare för lärare att ha koll på alla elever (omöjligt rent ut sagt) för att kunna motverka kränkningar, mobbning, konflikter, dåligt mående m.m.
 - * Ökad psykisk ohälsa pga ovanstående punkter
 - * Få barn/ungdomar mår bra i stora sammanhang och NPF-barn får det ännu svårare
 - * Inga alternativ, finns inga valmöjligheter om problem uppstår och byte av skola behövs
 - * Svårare att samarbeta lärare emellan när det blir för många
 - * Mindre sammanhållning både hos lärare och elever
 - * Skapar grupper inom skolan, både elever och lärare vilket blir segregation inom enheten (svårare med vi-känsla)
 - * Ökad centralisering (utarmning av ytterområden)

- * Längre skolväg
 - * Ökad användning av fordon med utsläpp för att ta sig till skolan (dvs mer förstöring av miljön)
 - * Mindre daglig rörelse för eleverna eftersom de måste åka fordon för att ta sig till skolan
 - * Längre skoldagar när det blir längre resväg
 - * Svårare att få behöriga lärare eftersom få lärare vill arbeta på en storskola
 - * Öppnar upp för fler friskolor och därmed den segregation som uppkommer med det
 - * Ytterområdena blir mindre attraktiva vilket leder till utarmning av allt där, t ex idrottsföreningar (även att ungdomarna inte hinner till sina aktiviteter och tvingas välja bort det eller bli kvar på centralorten)
- - Största frågan för mig är segregationen, framför allt invandrarnas segregation. Jag ser inte att detta ska gå att lösa genom stora skolor. Människan tenderar alltid omringas med likasinnade och de som står en närmast. Jag som har barn på högstadiet i Norrsätraskolan vet mycket väl att trots att det har tillförts en del barn med svenskt ursprung där, majoriteten av invandrabarnen söker sig till varan och håller sig för sig. Både inom ramarna av sin klass och tvärts igenom klasserna. Samlar man alla i en eller 2 stora skolor så underlättar man detta beteendemönster.
 - Mobbning och dyl förekommer i alla skolor i alla tider och kommer att uppstå i framtiden också. Samlar man alla barn i en eller två skolor så berövar man offren möjligheten att hitta fristad i en annan skola. Eller så försvinner möjligheten att omplacera förövarna.
 - Man har mycket lättare att som skolpersonal lära känna alla barn och föräldrar i en mindre skola. Vi har fortfarande barn på relativt lilla Vallhovsskolan och är imponerade hur väl personalen känner barnen och hur snabb de är att vidta åtgärd när det blir något otrevligt avvikelse. Eller när barn behöver hjälp för den delen.
 - I samtal med några gymnasieelever har jag uppfattat att det är en del problem med knarkklängning i skolorna även i Sandviken. Och att en storskola är mycket tacksammare anonym miljö så att knarkförsäljningen kan sprida sig ännu mer.
 - För de flesta barnen blir det en hel del onödig resande bort till en enda skola. Det är klart att vissa kan få behöva resa till en skola redan som det är men hellre att en minoritet av barnen tvingas resa mer än alla barn överhuvudtaget.
 - Att behöva vistas i en miljö med för många människor samtidigt mår man sällan bra av, inte minst barnen. Det är lättare stökigt, oredigt, otryggt. Skolpersonalen har svårt att ha överblick och kontroll. Av egna erfarenheter med stora skolor.
 - Att det kommer bli mer bråk och stök. Att de som är mobbade inte har chans att byta skola utan plågoandarna finns kvar. Även stor risk att obehöriga vistas på skolan då det blir svårt för personalen att känna igen alla ungdomar som går där. Större risk för handel med t ex cigaretter och ev. narkotika. Ännu mer uppdelat invandrabarn och "svenska barn", fast nu inom skolans gränser - kan även där uppstå starka motsättningar som leder till bråk. Svårare att komma åt de som förstör (tex klottrar och stjälar). Ju fler elever desto lättare att gömma sig! Kvaliteten på undervisningen kommer sjunka om det är flera barn med icke svenska som modersmål finns i klasserna och det kommer skapa frustration hos föräldrarna som då kommer försöka byta till en skola i en annan kommun för att få den utbildning till sitt barn som känns acceptabel. Eller inte bosätta sig i kommunen överhuvudtaget när de ser att det inte finns någon valfrihet när det gäller val av skola. Vad händer när elevantalet sjunker, om t ex Sandvik lägger ned delar av sin verksamhet. Har då kommunen råd med tomma lokaler och eller kunna stå ut med färre elever per klass men ändå ha kvar kompetent personal?

- Allt för många som inte platsar i miljöer med mycket människor får det tuffare än nödvändigt.
- Ökade gängvåldsamheter
Fler som kommer efter i skolan
Lägre betyg
Inga lärare som vill jobba på så stor skola.
- Längre avstånd för de flesta elever.
Stora skolor ger andra sociala problem.
Svaga elever försvinner i mängden.
- Otryggt, opersonligt, långa vägar till beslut, svårt att få hjälp, svårt att se varje individ, rörigt, långt för eleverna att ta sig till skolan-kostnad för resor, otryggt för många elever som behöver ett mindre sammanhang, ”för många kockar i grytan”, mindre kvalitet på utbildningen då det blir för rörigt, jag tror inte att en stor skola tillgodoser elevernas behov, många elever är inte mogna för att tillhöra en sådan stor grupp som man gör på gymnasiet, hur ska personalen bli en sammansvetsad grupp som drar åt samma håll? Ökad kriminalitet då alla kommunens ungdomar samlas osv osv.
- Den chockartade upplevelsen att som 13-åring komma till en sån enorm apparat. Att komma till en skola med 400 elever är ofta en stor ökning från låg/mellanstadiet. Att då komma till 1500 elever....

Lärare kan inte bygga relationer med eleverna på skolan, inte ens känna igen alla.

Hur ska eleverna kunna känna sig sedda och hörda i en sån enorm elevskara?

Segregationen minskar inte nödvändigtvis bara för att människor samlas. I högstadiet börjar man umgås över klasser oavsett, så man har alla möjligheter att välja sitt ”vanliga” umgänge även om man just på lektionerna är med andra elever.

Var ska elever som är mobbade ta vägen om bara en skola finns?

Vill lärare verkligen arbeta på en sån här arbetsplats?

Hur löses logistiken med bussar till alla elever som får långt till skolan? Blir det kostnadseffektivt och miljövänligt?

Hur löses skolluncher med så många elever? Enorm matsal med väldig ljudnivå och dålig mat? Lunch serverad 10-14?

Hur löses logistiken kring skolan? Avsläppning för bussar? Parkering för cyklar, mopeder, mopedbilar, a-traktorer?

- Alldeles för många unga som samlas på samma plats vilket innebär att dem som har svårigheter som npf diagnoser ångest mm. kan få svårare att klara skolan, blir mindre sedda. Risk att samutnyttjande av resurser gör att personalen får flytta runt också.
- Det blir alldeles för stort! Så mycket elever kommer resultera i kaos, det kommer bli enormt mycket grupperingar, förmodligen bråk mellan dom, svårt med raster och lunch när så många ska ha samtidigt. Jag tror inte lärarna kommer söka sej till så stora skolor. Det kommer vara svårt att se alla barn och deras behov. Dessutom känns det fruktansvärt onödigt både för barnens hälsa och för miljön att behöva åka till skolan när många skulle kunna gå annars!
- Många, jag förstår inte hur Våra barn med Npf-problematik ska klara denna stora skola? Med så mycket barn, intryck & rörig miljö. Det är problem redan idag, då det redan är för stora klasser. Förstår inte heller hur resurser ska kunna få plats om många barn är i behov av det?
- Otrygghet och konflikter skapat av väldigt många tonåringar på samma ställe. Att inte bli sedd, att inte känna trygghet, att inte ha någonstans att fly om det krockar rejält

med någon annan. Logistiskt kaos på morgonen när föräldrar skjutsar sina barn till skolan.

Att spara in pengar på att effektivisera en högstadieskola känns så korkat för jag tror inte att man sparar något om man ser till det stora perspektivet - barn som mår dåligt, behöver extra resurser på skolan, inom sjukvården, bup, IFO mfl ställen. Utöver det ungdomar som mår dåligt, presterar sämre, får sämre kvalitet på sin utbildning och lägre utbildningsnivå och därmed ""sämre"" och lägre betalt jobb som vuxen. Bidrar inte till samhället i den utsträckning de borde kunnat göra. Ungdomar som inte får förutsättningar att nå sin fulla potential för att det är otryggt i skolan. Det är vad jag ser framför mig när ni pratar om en enda gigantisk högstadieskola.

Jag förstår utmaningarna men tycker inte detta är lösningen. Det löser säkert rekrytering och andra organisatoriska problem, men jag kan inte se att det gynnar barnen. Mina barn.

Jag önskar att mina barn (mina döttrar) ska känna trygghet i skolan, bli sedda och få hjälp att nå sin potential. Jag kan inte se hur en stor högstadieskola ska kunna ge dem det.

- När jag gick i högstadie på Norrsätra skolan på tidigt 90-tal, så var det kanske runt 300-350 elever där. Men redan då var det vissa områden på skolan som jag undvek på grund av utsatthet från 9:orna. Och jag tror inte samhälls klimatet har blivit bättre 2030. Det kommer vara mer våld och mer droger. Och därmed även det på skolan. Mina erfarenheter är att det kommer att vara en handfull elever som är "stökiga" och gör livet surt för elever och personal. Att sätta alla dessa på samma skola kommer att få en negativ effekt eftersom dom kommer att påverka varandra till det sämre och tillsammans dra till sig ytterliggare barn som kommer att hamna i situationer med våld och droger. Jag tror att en storskola bara skulle kunna motverka segregationen till en viss mån. Med så många elever kommer det uppstå subkulturer och grupperingar på skolan. Den kommer att "delas upp" efter t.ex. område i Sandviken man kommer ifrån eller etniskt ursprung. Precis som på min tid när korridorerna med niornas skåp var förbjuden zon. Dessutom så finns det ingenstans som elever eller personal som är utsatta för mobbing kan ta vägen. Dom får flytta till en annan stad. Det går inte att byta skola om det bara finns en.
- Alldeles för stora klasser och elevgrupper! Ur miljösynpunkt är det katastrof att bussa elever från ytterområden.
- Om en elev inte trivs på skolan, vad finns då för alternativ för att byta till annan skola inom kommunen?? Storskola passar inte alla!!!
- "-svårt att överblicka. Man ser inte barn/elever som far illa, blir mobbade, mår dåligt för att de inte trivs med så mycket folk runt sig. Drogsproblematiken bör också beaktas. Enligt Kihlgren och Olsson (Annonsbladet v 20) så har antalet hot, våld och kränkningar mot både elever och lärare ökar kraftigt 2009-2018. Detta kan i och för sig bero på att tendensen till att anmäla har ökat men med en stor skola finns risken att övergreppen ökar ännu mera om inte lämpliga personer anställs för att stävja detta på raster.
- svårt att rekrytera nya lärare p g a att skolan är för stor. Redan nu har nyutexaminerade lärare rätt till en mentor på den nya arbetsplatsen för att lära sig bli en bra lärare. Men detta kräver också tid och engagemang hos den som är mentor. Finns den? Får man nedsättning i lektionstiden för att vara mentor?
- svårt att arbeta kompensatoriskt för elever med speciella behov. Deras behov ska ju sättas i främsta rummet. Kommer extrapersonal/specialpedagoger/speciallärare att finnas tillgängliga samt även grupprum?
- det fria skolvalet blir åsidosatt då inga alternativ kommer att finnas i kommunen. Även närhetsprincipen blir åsidosatt. Konsekvens: flykt till andra kommuner samt att

friskolor etablerar sig och elever väljer dem istället vilket i sin tur kan leda till att den stora skolan står med överkapacitet/tomma lokaler.

-avståndet till/från skolan blir i vissa fall onödigt långt=tar tid. Konsekvens: elever kan börja skolka för att slippa sitta på en buss för lång tid. Det finns också de som blir åksjuka av att åka buss.

-elever med "svårigheter" som t ex ADHD, ADD och andra neuropsykiatriska tillstånd kan i och för sig hitta kamrater men det kan också vara till nackdel för samhället då de kan "gadda ihop sig" och göra livet besvärligt för både lärare, andra elever och andra. Särskoleelever bör inte inkluderas i en sådan här stor skola!

-var ska skolan byggas? Finns plats för alla skolsalar inkl idrott m fl ? Kostnaden med tanke på att NO-salar, HKK-salar, teknik och slöjdsalar har speciella behov. Matsal – hur utspisar man 1.500 elever på kortast och på lämplig tid?

-Föräldrars engagemang i mindre skolor är större. Mindre skolor upplevs som tryggare. Elever på större skolor har högre grad av frånvaro och större frekvens av avhopp. Forskare rekommenderar mindre skolor när pedagogiska, samhällliga och ekonomiska aspekter beaktas. Mindre skolor är oftast billigare p g a att kostnaderna ofta beräknas schablonmässigt.

(https://smedsby.hemochskola.fi/Site/Data/1087/Files/Sma%20skolor%20vs%20stora%20skolor.pdf?fbclid=IwAR03urPuyehp2Tv0CQM_o8VRD2136nPhptanxzcttcSNRQIE6yNyQUXW5nM)

-det krävs många och stora insatser för att kompensera följderna av stora skolor p g a hög frånvaro. Frånvaron ökar markant med skolans storlek, orsakad av större anonymitet. Elevers känsla av samhörighet och engagemang för skolarbetet gynnas av en mindre skola. (https://prestationsprinsen.wordpress.com/2017/10/04/det-byggs-manga-stora-skolor-storre-skolfranvaro-i-skolor-med-manga-elever/?fbclid=IwAR0jBzoUN8ovUhQI_YO_aTX7B7CJMvvT_0g86PEK_pqVhYJ6DUglAj8-x2k)

-”I USA går trenden åt motsatt håll än här i Sverige. Där har man provat storskalighet och går i nuläget tillbaka till mindre skolor i syfte att återfå närheten och samhörigheten i skolan. Även i våra grannländer Norge och Finland är intresset för små skolor och glesbygdens skolfrågor mycket högre än i Sverige”.

(<https://www.nsd.se/insandare/60-larare-fordelar-med-sma-skolor-9824285.aspx>)

- Elevers känsla av tillhörighet och delaktighet gynnas av den mindre skolan. Även föräldrars upplevelse av att kunna ha inflytande över sina barns skolsituation och engagemanget i barnens skolgång innebär oftast en positiv faktor för barnens skolprestationer. (<http://nu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A712915&dswid=9422>) Skolstorlekens påverkan på elevers skolprestationer och sociala situation i skolan:En forskningsöversikt, Adolfsson, Carl-Henrik, 2014."

- Kan inte flytta besvärliga elever som det görs idag. Så dom får en chans till nystart. Miljömässigt blir det många transporter. Nu kan elever mm cykla eller gå. Blir långa skoldagar med resande mm. Risk att lärarna och eleverna inte bryr sig när det blir en storskola då dom bara kan smälta in. Liten skola känner alla mer ansvar för. Trafik situationen kring en storskola inkl områdena kring den får stor trafikbelastning. Finns många flera anledningar
- Med ett stort högstadium tror jag inte man kan bryta segregeringen, utan jag tror att det blir för mycket ungdomar på en plats. Två skolor är bättre än en. Jag tror lagom är bäst!
- Hur blir alla elever sedda på en skola med 1 500 elever? Risk för att elever försvinner i mängden. Vill lärare jobba på en så stor skola? Forskning-vetenskap?

Utarmning av orterna utanför centrala Sandviken. Finns det forskning som visar att integrationen blir bättre? Man måste kunna lösa den problematiken även på mindre skolor. T ex genom styrning av var elever går i centrala Sandviken

- "Stora skolor skapar anonymitet både mellan elever och elever/lärare. Större risk att elever ""faller igenom"", mindre ""social kontroll"". Stor risk för att varje lärarkompetens specialiserar sig i sitt ämne vilket betyder att varje lärare har en enorm omsättning på elever, t ex om du undervisar i kemi (brist på lärare i NO-ämnena) så kommer du att ha ett stort antal elever där lärare inte har en chans att möta/tillgodose varje elevs behov.

För barn med NPF-diagnoser är det en ren katastrof att hamna på stora skolor vilket skulle krocka med målet om inkludering."

- Mobbing, barnen blir ej sedda, barnen får ej behov tillsedda.
- 1. Det blir svårare för barn att bli sedd i större grupper..
2. Den mängd droger och annat skit man hör rykten om som säljs på skolorna i Sandvikens centralort idag, kommer ju absolut inte att kunna stoppas med en stor skola!.. ta hand om dessa problem istället för att komma med korkade idéer som en storskola.. Vi flyttar från kommunen om detta blir verklighet."
- För stimmigt, mer mobbing, barnen känner sig inte sedda, sämre personlig kontakt med lärare, rektor, kurator, skolsköterska osv. Långa resvägar, ökad skolk när det blir håltimme osv. En helt idiotisk idé som inte gynnar någon på lång sikt!
- Erfarenheten ger att stora skolor ökar anonymiteten. Vilket riskerar att öka mobbing, ge sämre studieresultat, alla blir inte sedda, stöd och hjälp till behövande elever är svårare att förverkliga. Få lärare vill arbeta på mastodontskolor.
- Tryggheten försvinner. Barnen blir inte sedda! Lärarna kommer inte kännas varandra sinsemellan. Inte lika villkor vart du än bor i kommunen. Många får mycket lång resväg. Studieresultaten kommer sjunka. Se på andra kommuner som gjort lika. Mobbing och slagsmål kommer öka! Om man tittar på andra kommuner. Ökande kostnader får bygga samt att slussa alla barnen med bussar. Vart finns miljötänket????

Så snälla Sandvikens kommun gör inte om samma misstag som så många andra kommuner redan gjort! Var istället ett föredöme och satsa på flera mindre skolor och glesbygdsskolor! Tänk ett steg längre än!

- Ser bara nackdelar för eleverna men det är ekonomi som styr så eleverna är inte nummer ett.
- - elever riskerar att bli osynliga
- elever som redan idag har svårt att klara miljön i en mindre skola kommer att få det oerhört svårt när inga alternativ finns
- det blir mycket sårbart; om något händer (t.ex brand eller vattenskada) som gör att skolan helt eller delvis måste stängas så finns ingenstans för eleverna att ta vägen.
- elever utanför centralorten tvingas pendla vilket ger liten eller ingen möjlighet för dem att kunna ha en meningsfull fritid med aktiviteter (något de enligt barnkonventionen har rätt till).
- stor risk att det bildas gäng på skolan
- stor risk att elever mobbas utan att detta uppmärksammas
- pedagoger kommer att få svårt att känna alla elever/ veta vilka som hör hemma på skolan och inte
- pedagoger kommer att få svårt att arbeta inkluderande och tillgodose alla behov
- problem med segregation försvinner endast ”på papperet”

- byar utanför centralorten kommer att få svårt att överleva då skolan är en viktig faktor. Finns en skola i byn så är folk mer benägna att bosätta sig på landsbygden, affärer och service kan finnas kvar om det finns människor som nyttjar det etc.
- Långt till skolan för många elever
 - Elever kommer ej bli sedda i en storskola med så många elever_
 - Elever med särskilda behov riskeras att inte uppmärksammas på samma sätt som i en mindre skola.
 - Ju mera människor som samlas på ett ställe riskerar stök och oroligheter
 - Segregation ska ej lösas av skolan den ska lösas av samhället i övrigt
 - Segregation löses ej av att man skapar stor skola från årskurs 7 den måste lösas tidigare.
 - Elever som blir mobbad eller dylikt har ej någon möjlighet att byta skola om det bara finns en skola i Sandviken.
- Stressig vardag för ungdomarna. Längre pendling. Dåligt nyttjande av naturområden i ytterområden. Mer stillasittande för de unga som inte längre kan gå/cykla till skolan. Man löser segregationsproblemet på fel nivå vilket behöver lösas redan vid boendefrågan
- "Kräver tillverkning av nya stora byggnader som är svårt att hitta användningsalternativ när elevunderlaget försvinner (risk för fel i uppskattat platsbehov fram till 2030 och naturlig variation i elevantal över åren).
 Kräver stor insats i transportlogistik för elever då distans till skolan och antal elever att transportera till / från en skolan ökar (fler mindre skolor sprider trafiken till större yta).
 Större anonymitet för eleverna i en stor skola, jämförd med många mindre skolor där alla känner alla.
- Större anonymitet bland elever och lärare. Samtliga elever måste byta skola i åk 7, en mycket känslig ålder. Längre till skolan för det stora flertalet. Vilka bevis finns för att det skulle vara lättare att rekrytera lärare till en stor skola?
 Att lokalerna i de gamla skolorna är dåligt underhållna och dåligt anpassade till nuvarande krav löses ju intemed att bygga en eller två nya högstadieskolor, dom gamla lokalerna ska ju fortfarande användas. Kommer det verkligen att finnas pengar och vara ekonomiskt försvarbart att renovera de gamla skolorna och samtidigt bygga en eller två helt nya skolbyggnader?
- De nackdelar jag ser med samlade högstudier är att miljön för både lärare och elever kommer att bli mer rörig och stökig.
 Gång-bildande och ökad frånvaro tror jag kommer att öka, detta för att det alltid kommer att vara ett stort antal elever tillgängliga i korridorer och allmänna utrymmen.
 Möjligheten att upptäcka och förhindra mobbning och andra negativa beteender kommer att försvåras.
 Situationen för barn med NPF kommer att försämrans. Dessa barn kommer att få ännu svårare att finna studiero och trygghet i en ""storskola"".
 Segregationen tror jag kommer att förbli oförändrad.
 Jag tror att detta med stor sannolikhet kommer att leda till att fler friskolor öppnas och skulle detta bli verklighet så hoppas jag även det.
 Vi har idag två barn som går i skolan och vi kommer aldrig att sätta våra barn i en storskola. Jag tror att fler föräldrar än oss resonerar exakt lika och då kommer denna byggnation av ""storskola"" leda till ökade kostnader, sämre kvalitet och en oförändrad segregation.

- Kvalitet och antal platser kan man uppnå genom att bygga om och förändra de skolor och arbetssätt som finns i dagsläget. Skapa lärarlag och ge lärarna utrymme (verktyg och tid) att samarbeta över skolområdena.

Samlade högstudier kommer med största sannolikhet inte att hjälpa oss nämnvärt mot segregationen. Om vi verkligen vill motverka detta måste arbetet starta mycket tidigare i grundskolan. Vad finns det för forskning på att det är lämpligt att börja med segregationsfrågor först från 7 klass och inte tidigare? Yngre barn är mer öppna för förändringar och nya tankesätt. Vore det inte bättre att börja från början i första klass i grundskolan att aktivt jobba med detta, istället för att vänta tills barnen kommer upp i tonåren? Samt: hur skall segregationen motverkas på högstadiet? Vilka konkreta planer finns?

- Risk för stora enheter som blir svåra att organisera. Stor risk att det ändå blir småskolor under samma tak. För många elever för de elever som behöver ett mindre sammanhang.
- ökade gruppdryck, eleven försvinner i mängden. brist på lärare kvarstår. ej ökning till integration.
- Eleven som individ blir inte sedd på samma sätt, det blir opersonligt, stressig miljö, stora skolor passar inte alla, otroligt höga och onödiga kostnader, ett svek mot landsbygden och eleverna där.
- Hur många som helst. Enormt stor risk att elevernas behov av att bli sedda av alla lärare och övrig personal de möter i skolan varje dag inte tillgodoses i tillräcklig omfattning.

Enormt stor risk att eleverna inte får den lugn och ro som de behöver för att genomföra sin skolgång med bästa möjliga resultat.

Enormt stor risk för att elevernas KASAM minskar/försvinner. Och KASAM är mycket viktigt för att motverka/förebygga psykisk ohälsa.

Den så otroligt viktiga närhetsprincipen förstörs och de flesta barnen berövas möjligheten att ha nära hem och själva kunna ta sig till och från skolan till fots eller per cykel.

Miljömässigt sett blir det en klar försämring när fler barn måste åka buss till och från skolan.

Under dialogmötet jag var på konstaterade utredaren att ""det är högre krav på utbildning än tidigare"" och att ""goda miljöer skapar goda studieresultat"". Just det! Det är så viktigt att ge eleverna en så trygg och lugn och lättfattlig skol- och studiemiljö som möjligt. Dessutom handlar det om elever i nedre tonåren, en svår ålder utvecklings- och känslomässigt sett, som inte ytterligare behöver frestas på av att behöva hamna på en ""arbetsplats"" med gigantiskt många människor.

Förslaget om att bygga en eller två högstadier handlar inte om att bygga en eller två stora skolor. Det handlar om att bygga antingen en skola av MONSTRUÖSA mått eller två skolor av GIGANTISK storlek. 1500 elever på en skola... Det blir 15-20 klasser PER årskurs. Det är helt vansinnigt stort. Det är vansinne...

En del elever klarar av att vistas i sådana gigantiska skolmiljöer men de elever som inte gör det - vad händer med dem? Vad finns för alternativ för dem?

Även på högstadiet är eleverna fortfarande BARN. Barn behöver närhet, trygghet och inte för stora och stökiga miljöer att vistas i. De har fullt tillräckligt med att hantera sig själva och behöver ha inte alltför många andra människor runt omkring sig att också hantera. De behöver inte ansträngas i stora, stökiga miljöer i så unga år. Det kommer tids nog... Tidigast på gymnasiet kan de börja ""rustas"" för sådant.

Tror att utredningen tänker för positivt om ""kollegialt lärande"" och alldeles fel om vad som är attraktivt på en arbetsplats för lärare. Jag tror att lagom små skolor med närhet till alla elever och med ett inte för stort antal ansikten att hålla reda på, vare sig det är elevers eller kollegors, attraherar mycket mer än en ""skolfabrik"" av gigantiska mått. Jag är också övertygad om att kollegialt lärande kan tillgodoses i tillräcklig omfattning på en skola av överskådlig storlek.

När vi önskade skola till vårt barn var de tre viktigaste faktorerna; Närhetsprincipen (nära hem och att klasskompisarna bor i grannskapet), småskalighet med så få parallellklasser som möjligt och att det allra helst fanns åk F-9 så att barnet inte behövde byta skola under grundskoletiden. Det har visat sig att skolvalet utifrån de faktorerna har varit mycket lyckat för vårt barn. De faktorerna omkullkastats fullständigt om förslaget om samlade högstudier skulle genomföras...

Riskera inte att ställa till det för det viktigaste vi har - våra barn! Riskera inte det! Ta inga risker med våra barn, vår framtid.

- För stor skola, för många elever. Hur ska lärarna hinna se varje elev och förstå vilka behov eleven har. Hur hinner man se vad som händer på rasterna? Hur skulle ljudnivån vara i matsalen på en skola med 1600 elever? Finns det bara ett högstadium bli valmöjligheterna för val av skola noll, om det skulle bli problem eller mobbing. Lång skolväg för elever som bor på landsbygden. I och med att man lägger ner högstadium så utarmas landsbygden! Miljöaspekter på ett sånt jättebygge? Ökat bussåkande?
- Ingen kommer vilja jobba där!!!
- En i mängden. Opersonligt. Otryggt. Sämre fördelning av resurser på elever. På en liten skola så är det några få som ska dela på en specialpedagog, på den stora skolan ska denna räcka till många. Galen lång resväg för elever i ytterområdena, vad är tankarna här? Vem bryr sig? Om någon blir mobbad, var ska denna elev byta till för skola om det bara finns en? Ska den byta kommun då? Ekonomiskt galet då vi inte ens vet om dessa platser behövs i framtiden då undersökning var väldigt vag.
- Sämre förutsättningar för alla elever, speciellt de med speciella behov.

Det främjar utanförskap då den blyga individen inte kommer att uppmärksammas i det hav av elever som finns.

De enda som kommer att synas är de utåtagerande och högljudda eleverna, de andra kommer inte ses eller höras.

Detta är redan ett problem på de större skolorna i kommunen idag och detta skulle verkligen förstöra det helt.

De elever som bor en bit bort kommer inte kunna ha aktiviteter efter skolan då tiden går till att ta sig till och från (de måste vakna tidigare och orken tar slut tidigare)

landsbygden kommer att dö ut utan skolorna där. Många väljer att flytta till landsbygden för lugnet som ni skulle ersätta med stress för att få tidsplanering att funka. Som sagt inga aktiviteter för dessa barn.

- I erat förslag saknas lösningar för trafiken, skolskjutsarna, parkeringar – för personal och EPAttraktorer, cykelställ, plats för lämningar och hämtningar samt resevägar. Psykisk ohälsa, mobbing, elever med NPF- diagnos och koncentrationssvårigheter. Vistelse utomhus på raster och håltimmar, gymnastiksal m.m. Hur har ni tänkt gällande detta? Vi vill veta!

Önskar ta del av era utredningar, diskussioner och argument kring dessa aspekter. Vilket vi räknar med att ni gjort, inför ett så stort beslut.

Har ni samtalat med polisenheten kring hur en storskola påverkar samhället? med bl.a. kriminalitet, trafiksituationen och allmänt vad de tänker kring följderna av att väldigt

många/ stora grupper med barn från 12 år rör sig på stan under håltimmar och efter skoltid.

Ni har lagt ner 1 ½ år på erat förslag och vad kostade det? Detta arbete borde ha resulterat i flera olika förslag. Genom att ni fokuserat på en sak så visar detta att ni inte har eleverna i fokus. Detta handlar troligen om pengar. Frågan är vart kan vi läsa om era uträkningar kring kostnadsuppskattningar; bygga storskola vs renovera befintliga skolor?

Ni pratar om en eller två storskolor, vad avgör hur många det blir? Vad är max antalet elever på en storskola? Max antalet i en klass? Har ni tänkt att varje klass kommer att ha två fysiska lärare? enligt tvålärarsystemet.

Varför föreslår ni att storskolan ska ligga inne i Sandviken? Vart ska den få plats? Varför har ni inte haft tankarna att placera den i ytterområdena?

Segregationen tror ni ska minska. Hur ska det gå till? Ge fler möjlighet att uppleva vårt fina landskap. Satsa på boende i ytterområdena, det om något får segregationen att minska.

Har ni tänkt att alla ska flytta in till centrala Sandviken? Vart ska alla bo? Studier visar vikten av att cykling och promenad till skolan gynnar inläringen. Istället föreslår ni att eleverna ska ha en längre restid som inte inkluderar fysisk aktivitet. Eller ska eleverna gå till resecentrum för att sedan ta kommunaltrafik hem? Sätts extra bussar in? Kommer våra barn få stå i bussarna för att sittplatser inte finns?

- Hur tror ni att skolarbetet gynnas i längden när barnen får längre skoldagar (inkl. restid).
- Hur ska läxor och fritidsaktiviteter hinnas med?
- Ska aktiviteterna finnas i Sandviken tänker ni?
- Finns lokaler och ideellt engagemang/ personal för att kunna erbjuda aktiviteter till alla barn som vill?
- Var ska barnen ta vägen efter skolan innan aktiviteten börjar? - Ska de sitta på stan? – bättre är väl att de kan cykla hem, varva ner och byta om sen cykla till aktiviteten.
- Ska de släpa med mellanmål först till fm och em under skoldagen samt ytterligare ett mål innan aktivitet? - Risker att de besöker snabbmatskedjor ökar. Det i sin tur gynnar ohälsa.

Ni ser omfattningen av problem som uppstår när skolor försvinner från ytterområdena. Erat förslag på storskola påverkar landsbygden. Nu t.ex. bromsades tankarna kring utbyggnaden av Parkhallen i Storvik. Hur blir det med Storvikbadet i framtiden? – den som många barn gläds av och används flitigt av fritidsverksamheten. I det långa loppet, när barnfamiljer flyttat från ytterområdena för att barnen ska få nära till skolan, kommer apotek, affärer och hälsocentraler finnas kvar tror ni?! Detta i sin tur påverkar vården i stort. Hur ska hälsocentralerna i Sandviken kunna vara behjälpliga till hela Sandvikens kommuns invånare?

Vad händer med de tomma skolbyggnaderna?

Ni verkar tro att det är en småsak att stänga ner ytterområdenas skolor och satsa på en storskola. Tänk om och tänk rätt! Vi vädjar! barnen är våran framtid, förstör inte den och allt som följer med det.

Sandvikens kommun har under decennier visat att de inte kan frambringa bra skolor. Ett nytt bygge som kostar mängder av pengar, kommer inte att få till en bättre fungerande skola. Satsa på styrningen. Titta hur fungerande skolor gör. På engelska skolan välkomnar rektorn eleverna varje skoldag. Anställ engagerad personal och inför disciplin. Fråga varför lärare inte vill arbeta kvar och gör något åt det. Starta med förändring på plats och se vad det resulteras i, innan ni kastar om världen för barnen

och landsbygden. Enligt era uppgifter har ni en stor summa att röra er med under flera år. I långa loppet blir det, med alla bidragande aspekter, troligen mer ekonomiskt att satsa på befintliga skolor, framförallt i ytterområdena.

Har ni haft psykisk ohälsa i åtanke när ni planerat för detta? Psykisk ohälsa är något som ständigt ökar och gynnas bl.a. av att elever inte blir hörda och sedda, mängder av artiklar visar detta. Har ni resurser för att hjälpa dessa barn i rätt tid om de drabbas? Sjuksköterskeprogrammet ändrade sitt kursupplägg enbart för att kunna möta ökningen av psykisk ohälsa i samhället. Ska ni bidra till dess ökning?

Att ett sådant stort beslut får gå igenom utan evidens är inte rimligt! Vad skulle ni tycka om läkare skulle ge er undersökning och behandling utan att det är evidensbaserat?

Har ni utvärderat de storskolor som finns och vad visar de utvärderingarna?

Ge oss nya dialogtillfällen där utredarna och politikerna svarar på frågorna!

Dialogsamtalen som varit, var otroligt dåligt förberedda och inga svar gavs. Svart på vitt vill vi ha, en ordentligt genomgången utredning på vad som är bäst för våra barn, för samhället och landsbygden i det långa loppet! Våra barn ska inte behöva vara försökskaniner till något som har visat sig vara missgynnande! – bara för att Sandvikens politiker vill testa sig fram. Gör inte om andras misstag lär er av dem!

- Längre resväg, längre dagar. barnen blir mer anonyma. Barn som är blyga och tycker högstadiet är läskigt redan nu (det finns sådana barn nämligen) får det ännu jobbigare med ännu fler människor att förhålla sig till. Minskad trygghet. Färre skolor i närområdet att välja på om man inte trivs, eller att flytta ev. mobbare till (gud förbjude, men OM det nu skulle förekomma)

Utarming av landsbygdens andra funktioner om skolan försvinner så som texidrottsföreningar, barnen hinner inte hem/orkar inte om de tvingas resa in till Sandviken. Miljömässigt vansinnigt att alla elever från ytterområdena skall behöva åka långa sträckor i stället för personal. Färre kommer att aktivt söka sig till ytterområden om skolor försvinner, man tar död på landsbygden.

Sätt barnen, från staden, som behöver integreras på bussen ut i ytterområdena i stället. Det är lika långt åt båda hållen. Men vänta inte till högstadiet, låt det blandas redan på dagis så blir det naturligt.

Ungen av de lärare, nu yrkesverksamma som jag har pratat med själv attraheras av den här tokiden med en jätteskola.

- Svårt för eleverna att bli sedda. Större risker för gängbildning och mobbing.
- För många elever i samma skola. Det här är fortfarande barn det gäller, men förslaget liknar närmast en högskola och inte en högstadieskola. Jag tror att barnen kommer vara alldeles för anonyma och de barn som har det svårt, inte kommer uppmärksammas och fångas upp i tid då lärarna inte kommer ha samma kontroll på vilka alla barn är. Att som förstaårselev möta 500st niondeklassare kommer vara en svårighet för många.

Det är även lite oroväckande att efter 1,5 års utredning så har det endast mynnat ut i ett enda förslag. Ett förslag som snart står för dörren. Varför lägger man inte pengar kontinuerligt på underhåll av lokaler och utrustning så skolorna bibehåller hög standard som både lockar kompetenta lärare samt stimulerar elever.

Hedängskolan har all möjlighet att både rustas och växa för att ta hand om elevunderlaget, inte bara i ytterområdena, men även i delar av Sandviken. Jag ser inte fördelen med att det ständigt ska avvecklas på landsbygden. Skolbussarna skulle lika gärna åka med elever TILL Storvik, som med elever FRÅN Storvik.

Att bygga en storskola i Sandviken ger även alla skoltrötta elever en enkel utväg att slippa lektioner. Det är väldigt enkelt att istället för att närvara på lektioner, dra runt på stan.

Jag är inte heller övertygad om att det här kommer det bli det billigaste förslaget. Redan nu med alla skiftbyten är trafiken i Sandviken lite av en propp. Ska man dessutom få dit alla högstadiel elever med mopedbilar, skolskjuts eller privatskjuts, känns det som att vägkapaciteten bör ses över

- Psykologisk ohälsa ökar. Många som försvinner i mängden. trafikchaos om man samlar skolorna centralt. trångt i trafiken på mornarna nu och kommer inte bli bättre om 400-600 elever till ska ta sig in mot Sandviken. För att inte tala om när alla ska hem på eftermiddagen. Idrottslokaler??? Alla studier som gjorts pekar på hur viktigt det är med fysisk aktivitet för att öka inläringen. Närhet till natur för avkoppling och återhämtning är också mycket viktigt. Ser många fler nackdelar men det skulle ju snabbt visa sig om man gjorde en riskanalys men någon sådan har ej heller genomförts vilket ter sig mycket märkligt.

- Större grupperingar bland elever

Finns inget att byta till för varken elever eller personal om de känner att de inte trivs eller blir utsatta för något

Icke attraktiv arbetsplats - blir för stort för att kunna hantera och se alla elever

Närhets principen försvinner

All transport av barnen till och från ytterområden. Detta både plats, tid och miljömässigt

- Större skola gör att individen inte syns på samma sätt, svårare att hantera mobbing och förtryck.

Redan utsatta elever känner sig kan känna sig mer utsatta i en större skola.

Ökad reslängd till skolan för barn från ytterområdena, längre dagar och mindre återhämtning.

Risk för att ytterområdena blir mindre attraktiva att flytta och bosätta sig i om det ej finns ett högstadium.

Risk att fritidsaktiviteter utarmas i ytterområdena, barnen stannar kvar i Sandviken för tex spela innebandy/fotboll mm och sportklubbarna i ytterområdena förlorar ungdomar i verksamheten.

- Jag arbetar som lärare och utbildar mig samtidigt och min och mina kollegors erfarenhet är att ju fler elever desto fler konflikter, mobbing, gängbråk och det blir desto svårare för oss vuxna att se alla elever. De tysta och blyga kommer att försvinna i mängden, de med diagnoser kommer inte att klara av sin skolgång och som lärare kommer den mesta av tiden gå åt till att lösa konflikter. Resvägar är inte en nackdel anser jag då man som förälder väljer den bästa skolan oavsett restid. En storskola är ingenting som lockar lärare utan kommunen kommer att tappa lärare istället för att locka lärare. Allt handlar inte om undervisning på skolor idag, en stor del handlar om att bygga goda relationer till ALLA elever vilket är en omöjlighet på en skola med ca 1500 elever- eleverna kommer att bli anonyma och inte få rätt förutsättningar att lyckas. Angående segregationen som ni pratar om så kommer den att bli långt värre då gängkulturen kan flöda i större utsträckning. Segregationen blir inte bättre för att kommunen säger så eller stoppar in för många unga på samma ställe, den blir värre. Jag arbetar på en av kommunens skolor idag där merparten av eleverna är utlandsfödda och det råder gängkultur redan på mellanstadiet och vi vuxna får lägga massor av tid på detta, med fler elever blir det fler timmar att lägga på slagsmål, tjafs, hot, mobbing mm. Angående ökat kollegialt lärande så kommer inte det att öka heller

för vi pedagoger kommer att bli mer anonyma eftersom vi blir så många och tiden kommer inte att finnas.

- Tror inte att ni kan höja måluppfyllelse eller kvalitet genom att bygga nytt högstadium... Snarare tvärtom! Enorma byggkostnader och nya hyreskostnader/år kommer ge en mindre skolpeng till rektorer för varje enskilt barns lärande. Pengar som ska gå till undervisning går till hyreskostnader, driftskostnader för nytt högstadium. Vad händer om något skulle inträffa på skolan (Brand, skadegörelse mm) med samlat högstadium? finns backup någonstans för att ta emot eleverna då? Om man läser Tankesmedjan Balans så finns en uppgift om att Sandvikens kommun 2019 har skolnedskärningskrav på en procent vilket motsvarar 9,6 miljoner. Att utbilda Sandvikens elever för att få bättre skolresultat än de man redovisar i Kolada.se ,där Sandvikens kommuns katastrofala resultat granskas mot övriga grundskolor är nödvändigt och brådskande! Skrämmande resultat! Varför har man väntat så länge med att titta över denna problematik och var finns en andra lösning? Ni har väl inte bara ett förslag? eller? Allt är redan skrivet om läget i landsorternas nedläggning av högstadium som var mer än idiotiskt. Där fanns trevlig skola, bra måluppfyllelse, ny idrottshall, goda möjligheter att bli sedd och bekräftad och lyssnad till, god undervisning i denna mindre landsbygdsskola. Nu pendlar flera legitimerade lärare från Österfärnebo till angränsade kommun för att arbeta. ett effektiviseringskrav. Är detta rätt vägval? Att låta våra elever samlas i ett och samma högstadium där ni tror att eleverna ska bli sedda i klasser på ca 30 elever. Med lärare som kanske inte alls söker sig till dessa skolors problematik med arbetsmiljö. Att som lärare känna sig otillräcklig. Här kan man som lärare inte söka sig till något annat högstadium utan konsekvensen blir att man får söka sig till andra kommuner och vi mister legitimerade lärare. Får man det kompensatoriska stöd man som varje elev har laglig rätt till? Se text ovan om kostnader och måluppfyllelse. Har ni gjort en konsekvensanalys som tar med allt detta? Här finns inga konkreta förslag om hur barn här blir sedda, trygga, blir lyssnade till och kan skapa goda relationer till kamrater och pedagoger när det blir en enorm högstadieskola med svårigheter som jag ser det att följa skollagen.

Läs Åsa Morbergs insändare i Arbetarbladet om att små skolor har fler fördelar än stora skolor. Gör om, gör rätt men...det brådskar!

- Restiden mellan hem och skola blir oacceptabel, fler risker under restiden. Hamnar något barn snett med ex. mobbing blir det ännu tuffare att komma ifrån det på en storskola med samma utemiljö för alla. Kommer alla elever att synas och få ta sin plats?
- Trafiksituationen först och främst, hur ska man kunna garantera en säker ringmiljö för alla de barn som kommer samtidigt, är trötta och stressade. Ofta har fått rest långt, kanske har blivit utsatt för något på resan dit som tagit fokus från säkerhet. Eller alla stressade föräldrar med bil som ska lämna, de som har fått åka längre för att lämna för det inte finns någon närmare skola och stressat iväg hela morgonen. Hur stor parkering kommer det finnas? Hur många säkra övergångsställen? Ser bara alla barn, som fortfarande är ganska små ändå som springer huller om buller för att komma i tid. I en stor skola kommer det även att finnas fler ensamma utrymmen där vuxna inte ser vad som sker. Ännu färre kommer att flytta ut på landsbygden och om alla bor centralt i Sandviken så kommer barn och ungdomar tappa kontakten med natur och miljö och möjlighet till ett liv utanför centralorten. Sandvikens kommun är jättestor, så synd att inte utnyttja hela kommunen till max. Kvaliteten på skolorna tror jag skulle öka rejält med fler vuxna förutom lärarna i skolan. Då skulle lärarna kunna fokusera på att lära ut medan det kan finnas ytterligare stöd i klassrummen för de som behöver det och även på rasterna och där behövs det verkligen förebilder för eleverna. På de skolor där det är segregationen är stor behövs det ännu mer. Om det blir två jättehögstadieskolor kan det vara det som gör att vi flyttar från kommunen. Av de jag pratat med är det ingen som varit positiv till detta förslag, ingen. Men alla tror redan att det är bestämt. Så lite förtroende finns för Sandviken kommun tyvärr. Känns som att väldigt många

beslut som tas går tvärtemot vad kommuninnevånarna tycker. Har varit många bra insändare i tidningarna om detta förslag. Hoppas verkligen ni lyssnar.

- En storskola är ej gynnsamt för elever med särskilda behov, det kommer att bli för otryggt, för stort. Oftast trivs dessa elever i mindre skolor där man blir mer sedd, vilket i och för sig gäller för även elever utan särskilda behov.

En storskola ger mer problem med elever. Större och fler grupperingar bildas, alla elever som är utåtagerade kommer att samlas på samma plats, söka sig till varandra eller bråka med varandra. I en storskola kommer inte elever från ex olika kulturer, etniciteter, sociala grupper interagera automatiskt, snarare är det lättare att bara umgås med elever från sin egen kultur, etnicitet, sociala grupp då antalet från samma gruppering kommer att öka.

Mobbningen kommer att vara svårare att upptäckas och motverka. Lärare kommer att ha svårare att upptäcka och kunna motverka mobbningen med så många elever. Man kan ej flytta elever som behöver byta skola av olika anledningar, utan då behöver vi flyta elever till andra kommuner.

Mindre gemenskap med storskola där alla inte kan känna varandra och därmed mer risk för mobbing/utanförskap.

Lärare vill också känna gemenskap med andra lärare och elever. Svårt att kunna se alla elever och därmed kunna observera när något inte står rätt till. Och vi lärare vill ha kollegor, men för stor skola ger inte utrymme för att alla lärare får komma till sin rätt. Vi försvinner också i mängden. Lärare vill arbeta på trygga skolor med gemenskap där vi kan finnas till för alla våra elever.

Kostnaden för skolskjuts både sett ekonomiskt och miljömässigt, samt även för tomma lokaler som kommer att finnas kvar av alla gamla skolor.

Kvaliteten blir sämre i en storskola. Forskning visar att elever klarar sig bättre i mindre skolor. Det borde de som gjorde utredningen ha påvisat, men den känns vinklad att inte ta upp nackdelarna som faktiskt mycket av skolforskningen kan visa på. Skulle jag eller någon av alla mina lärarkollegor som jag har pratat med ha gjort den här utredningen så hade resultatet pekat på mest nackdelar med detta förslag. Anmärkningsvärt att dessa utredare har endast hittat typ geografiska nackdelar för elever. En storskola kan stoltsera med olika resurser, men resurserna kommer inte automatiskt kunna ges till alla bara för att dessa finns. I mindre skolor finns det oftast mer personaltäthet per elev och kan med sin pedagogiska kompetens lättare ge stöd. Om elever klarar sig bättre i skolan vinner samhället mer på detta i längden.

- För stora skolor skapar anonymitet och en otrygg känsla för barn och vårdnadshavare.
- Den psykosociala miljön för elever, begränsad utemiljö, lång pendling för flertal elever, risk att personal får färre möjligheter till pedagogisk variation (alla ska jobba på samma sätt i hela kommunen)
- Stort antal elever på samma yta:

risk att miljön blir opersonlig, stökig och otrygg där subgrupperingar lättare bildas. Barn med särskilda behov som tex adhd kan ev få stora utmaningar.

Det krävs ett arkitektoniskt mästerverk för att elever ska känna lugnt och trygghet bland så många andra!

Lärare och övrig personal behöver få mandat att upprätthålla regler och säkerställa att de följs.

- Nackdelar med samlade högstadier är bla att enheterna blir för stora vilket kan medföra minskad trygghet, minskad personkännedom, öka risk för frånvaro relaterat till att man om man är i riskzonen skyddas av anonymiteten.

En annan stor nackdel är att det inte är naturligt att bara omge sig av människor i samma ålder som en själv. Sammanhang där små och stora kan mötas ökar förståelse för andra och därmed förmågan till empati.

Att fokusera på att stora skolor motverkar segregation känns som en gissning. Jag tror att det finns stor risk att effekten blir rakt motsatt i och med att det då blir ännu lättare att endast umgås med sin ev. minoritet. Främja integration kan man göra med ett bra integrationsarbete på blandade skolor. Det finns väldigt goda exempel på det i Sandviken kommun.

- Elever som inte blir sedda. Jag upplever redan nu att inte alla lärare på vårt barns skola har koll på alla elever. Många elever behöver dessutom tryggheten i att faktiskt lära känna sin lärare, tillit och relation skapar trygghet sedan kan lärande ske. Detsamma gäller i klassen /gruppen. Ju större skola desto fler kontakter och större otrygghet. Av den anledningen är jag helt emot samlade högstadier.
- Otryggt för eleverna då lärare knappast kan ha koll på alla elever och mobbning samt kränkningar kommer att öka.

Skolket kommer att öka.

Enormt stora kostnader för att bygga ny lokaler när det redan finns anpassade lokaler att nyttja.

Både stora kostnader och stor miljöpåverkan när alla elever skall bussas från ytterområdena till ""centralorten"".

Långa dagar för alla elever som ska bussas till skolan vilket även innebär att all form av fritidsaktivitet kommer att bli lidande.

Det kommer att bli svårt att rekrytera lärare till denna typ av skola, jag själv skulle aldrig vilja jobba på en skola med ca 1500 elever och de flesta lärare jag känner är av samma åsikt.

Segregationen kommer att öka då det inte finns en rimlig chans att lärarna kan veta vilka alla elever är och vem som behöver extra stöd och stöttning för att inte hamna utanför.

- Jag ser inga fördelar utan tror att det kommer att förvärra det man trodde sig kunna förbättra. Grupperingar skapas och anonymiteten ökar risken för frånvaro. Att behålla skolor med stor spridning på åldrar tror jag är något positivt.
- Jag ser följande problem:

Plats

Logistik

Hur tas eleverna om hand när det uppstår tex mobbing

Långa resor för många av barnen vilket går tvärs emot direktivet "" en likvärdig skola med likvärdiga möjligheter till en fullgod skolgång"". Stor skillnad på drygt en timmes bussresa till skolan eller fem minuter på cykel.

Personal - var finns källor på att personal vill jobba på så stora skolor som det pratas om här?

- Gängbildning

Utanförskap

Skolsjutningar

Risk att vissa elever inte blir sedda

- Det blir för stor skola, för många elever. Lärarna kommer ha svårt att se alla elever. Tror inte att en stor skola lockar fler lärare. Miljöaspekten, alla elever som inte bor i Sandviken måste åka buss. De eleverna får längre skoldagar.
- Aldelens för många elever på samma ställe. Skolskjuts. Miljöpåverkan?
- Tryggheten och närheten försvinner. Ökad anonymitet och med det ökad möjlighet till utsatthet och tillfällen att utsätta andra pga egen osäkerhet/rädsla. Ökad miljöbelastning med transporter av alla elever. Istället för att hela kommunen blomstrar så ökar belastningen på centralorten och utvecklingen avstannar på landsbygden. Idrottsföreningar och idrottshallar är idag redan överbelastade i centralorten och risken för att föreningar och hallar i ytterområdena försvinner och läggs ner är en stor följdrikt av etablering av högstadium i centrum. Friheten - Valfriheten försvinner!